

Van: BastA! <basta.org@telenet.be>
Aan: BastA! <basta.org@telenet.be>
Datum: 01/27/2011 04:14 PM
Onderwerp: Den Dagklapper

Den Dagklapper...

INHOUD

REAGEER!

[2011.01.18 Etnische komaf toch bepalend voor achterstand op school \(Trouw\)](#)
[2011.01.18 Geen bankgeheim meer voor buitenlanders \(De Morgen\)](#)
[2011.01.18 Leers in cassatie in zaak afgewezen gezinnen \(Algemeen Dagblad\)](#)
[2011.01.18 N-VA verkrijgt strengere regels voor naturalisatie via het parlement \(Gazet van Antwerpen\)](#)
[2011.01.18 Politie rolt grote mensensmokkelaars- en drugsbende op België en Duitsland \(Gazet van Antwerpen\)](#)
[2011.01.18 Regels om Belg te worden verstrengd \(De Morgen\)](#)
[2011.01.18 Veertig asielzoekers aangekomen in Weelde \(Gazet van Antwerpen\)](#)
[2011.01.19 60 arrestaties op De Coninckplein \(De Standaard\)](#)
[2011.01.19 Aantal asielaanvragen in 2010 gestegen tot bijna 20.000 \(De Standaard\)](#)
[2011.01.19 Bart Somers; 'Wathelet was niet eerlijk over cijfers uitwijzingen' \(De Morgen\)](#)
[2011.01.19 Blijf van ons land \(De Standaard\)](#)
[2011.01.19 Criteria naturalisatie verstrengen \(De Standaard\)](#)
[2011.01.19 Geen noodopvang meer voor asielzoekers in Noordstation \(De Morgen\)](#)
[2011.01.19 Leers voelt niets voor aanpassingen vreemdelingenwet \(Trouw\)](#)
[2011.01.19 Meer respect voor laatste eigendom van armen \(Gazet van Antwerpen\)](#)
[2011.01.19 MR vraagt al herziening nieuwe naturalisatieregels \(De Morgen\)](#)
[2011.01.19 Nog op het programma \(De Standaard\)](#)
[2011.01.19 Noordstation sluit opvangruimte voor asielzoekers \(De Standaard\)](#)
[2011.01.19 Ruzie vergiftigt stemming naturalisatie \(De Standaard\)](#)
[2011.01.19 VN; Erken 14-jarige Sahar als vluchteling \(Trouw\)](#)
[2011.01.19 Vroeger \(De Standaard\)](#)
[2011.01.19 Wathelet wil inrichting van 'open terugkeercentra' \(De Morgen\)](#)
[2011.01.19 Wel achterstand, geen geld meer \(Trouw\)](#)
[2011.01.20 Aantal gedwongen uitwijzingen op laagste peil in 10 jaar \(De Standaard\)](#)
[2011.01.20 Akkoord naturalisaties staat al onder druk \(De Morgen\)](#)
[2011.01.20 Asielzoekers mogen vaker blijven als ze homo zijn \(De Standaard\)](#)
[2011.01.20 Iraaks artiest uit detentiecentrum exposeert bij Globe Aroma in Brussel \(De Wereld Morgen\)](#)
[2011.01.20 Kissebissen over criteria om Belg te worden \(De Standaard\)](#)
[2011.01.20 Meer homo's zoeken asiel \(De Standaard\)](#)
[2011.01.20 Migratie en vergunningsbeleid maken goedkope woningen snel duurder \(Knack\)](#)
[2011.01.20 Nieuwe naturalisatiecriteria staan al onder druk \(Knack\)](#)
[2011.01.20 Steeds meer inburgeringscontracten en -attesten \(De Morgen\)](#)
[2011.01.20 Wettelijk samenwonen enorm populair \(De Morgen\)](#)
[2011.01.21 België mag geen asielzoekers naar Griekenland doorverwijzen \(De Standaard\)](#)
[2011.01.21 België schond mensenrechten bij doorverwijzing Afghaanse asielzoeker \(De Morgen\)](#)
[2011.01.21 Conservatieve partijvoorzitter laakt islamofobie \(De Standaard\)](#)
[2011.01.21 De homo-test \(De Standaard\)](#)
[2011.01.21 De vrije keuze van minister Leers inzake Sahar \(de Volkskrant\)](#)
[2011.01.21 Illegaal krijgt twee jaar voor stalking OCMW \(De Morgen\)](#)
[2011.01.21 Islamofobie vandaag doodnormaal \(De Standaard\)](#)
[2011.01.21 Ngo's vragen radicale wijziging in Europese asieltransfers \(De Standaard\)](#)
[2011.01.21 Personeel gesloten centrum Vottem blijft staken \(De Morgen\)](#)
[2011.01.21 Personeel gesloten centrum Vottem weer aan het werk \(De Morgen\)](#)
[2011.01.21 Staking in asielcentrum De Refuge in Brugge afgewend \(De Morgen\)](#)
[2011.01.21 Taaldiscussie besmet nieuwe snel-Belgwet \(De Standaard\)](#)

[2011.01.21 Wathelet gaat asielvragen uit Griekenland prioritair behandelen \(Gazet van Antwerpen\)](#)

[2011.01.22 België veroordeeld wegens doorsturen asielzoeker \(De Standaard\)](#)

[2011.01.22 PVV staat in provinciehuis geen enkel hoofddoekje toe \(Het Parool\)](#)

[2011.01.22 Van Klein Kasteeltje naar de Zestien \(De Standaard\)](#)

[2011.01.23 Jordaanse opgepakt op Brussels Airport op verdenking van mensensmokkel \(De Morgen\)](#)

[2011.01.24 Gevangen in de klauwen van bange ouders \(de Volkskrant\)](#)

[2011.01.24 Kinderen zonder papieren moeten bij voetbalclub kunnen aansluiten \(De Morgen\)](#)

[2011.01.24 Man zonder papieren overmeesterd in Middelkerke \(De Morgen\)](#)

[2011.01.24 Noorwegen stuurt 'vrouw van het jaar' het land uit \(De Morgen\)](#)

[2011.01.24 Vlaamse gastouders verzetten zich tegen uitwijzing naar Roemenië \(Het Nieuwsblad\)](#)

Etnische komaf toch bepalend voor achterstand op school

Allochtone kinderen beginnen nog steeds met achterstanden aan de basisschool. Toch krijgen de scholen sinds vorig jaar minder overheidsgeld voor het wegwerken van die achterstanden. Maar het uitgangspunt van dat nieuwe beleid klopt niet, blijkt nu uit onderzoek.

Basisscholen krijgen al jaren extra geld voor kinderen die met achterstanden aan hun schooltijd beginnen. Tot 2006 kreeg een school extra voor leerlingen met laagopgeleide ouders, en nog een bedrag daarbovenop als die laaggeschoolde ouders ook allochtoon waren.

Van die laatste regel wilde toenmalig onderwijsminister Van der Hoeven af. Volgens haar bepaalt uitsluitend het opleidingsniveau van ouders of een kind met achterstand aan school begint, en doet zijn etnische komaf er niet toe. Daarom besloot zij basisscholen evenveel geld te geven voor autochtone én allochtone leerlingen met laag geschoolde ouders.

Maar het uitgangspunt van die maatregel klopt niet, blijkt uit onderzoek van het Kohnstamm Instituut van de Universiteit van Amsterdam. Bijna alle allochtone kinderen lopen aan het begin van de basisschool achter op hun autochtone klasgenoten, zo blijkt. Alleen de 'zwarte' kinderen met de hoogst opgeleide ouders doen het net iets beter dan de 'witte' kinderen met de laagst opgeleide ouders. „Het is dus niet waar dat etnische komaf geen rol speelt bij achterstand, zoals het kabinet destijds stelde”, zegt onderzoeker Jaap Roeleveld.

Het nieuwe beleid is stapsgewijs ingevoerd en is sinds vorig jaar volledig van kracht. Daardoor krijgen scholen met veel autochtone leerlingen met laagopgeleide ouders tegenwoordig meer geld. Zwarte scholen krijgen voor een deel van hun vroegere achterstandsleerlingen geen geld meer en moeten dus met minder rondkomen.

De nieuwe regels hebben ook geleid tot een sterke daling van het aantal achterstandsleerlingen. Vlak voor die regels werden ingevoerd, waren dat er 350.000, nu zijn het er nog maar 207.000. Vanwege die terugloop wil het kabinet 50 miljoen euro bezuinigen op het budget voor deze leerlingen. Maar de PO-raad, waarin de schoolbesturen verenigd zijn, is daar boos over. „De werkelijkheid achter de cijfers is niet veranderd”, zegt een woordvoerder.

Trouw, 2011.01.18

UP

Geen bankgeheim meer voor buitenlanders

De regering wil het bankgeheim in België helemaal opheffen voor alle buitenlanders met een rekening in België. Dat is nodig om niet opnieuw op de "grijze lijst" terecht te komen, zo staat dinsdag in De Standaard.

De regering in lopende zaken heeft daarover een wetsontwerp klaar dat ze zo snel mogelijk door het parlement wil krijgen, aldus de krant. Buitenlanders zouden dan niet meer terechtkunnen bij een Belgische bank om hun geld verborgen te houden voor de fiscus van het land waar ze inwoner zijn.

De regering wil met het wetsontwerp vermijden dat België opnieuw op de "grijze lijst" van de Organisatie voor Economische Samenwerking en Ontwikkeling (Oeso) terechtkomt. Het was daaruit verdwenen na akkoorden met verschillende landen over de uitwisseling van onder meer bankgegevens. Ondertussen zijn er 42 dergelijke akkoorden, maar nog geen enkel daarvan is al in werking getreden.

En net nu controleert de Oeso of de Belgische wetgeving voldoet aan de internationale standaarden. In mei volgt een definitief verslag. Als het nieuwe wetsontwerp tegen dan is goedgekeurd, staat België niet langer met lege handen. (belga/mvdb)

De Morgen, 2011.01.18

UP

Leers in cassatie in zaak afgewezen gezinnen

DEN HAAG - Minister Gerd Leers (Immigratie en Asiel) gaat in cassatie tegen de uitspraak van het gerechtshof in Den Haag dat gezinnen van uitgeprocedeerde asielzoekers opvang moeten hebben zolang ze niet vertrekken. Totdat de Hoge Raad uitspraak doet, komen de afgewezen gezinnen niet op straat te staan.

Dat heeft Leers vandaag geschreven aan de Tweede Kamer. Hij liet al eerder weten dat er een aparte opvang komt voor gezinnen die Nederland eigenlijk moeten verlaten. Daar kunnen zij werken aan hun vertrek uit Nederland.

In de zaak van een Angolese moeder en haar drie kinderen besliste het hof vorige week dat zij niet alleen opvang moeten houden, maar ook niet uit elkaar mogen worden gehaald. (ANP)

Algemeen Dagblad, 2011.01.18

UP

N-VA verkrijgt strengere regels voor naturalisatie via het parlement

Voortaan kan enkel wie zich als een "goed burger" gedraagt, in aanmerking komen voor naturalisatie door het parlement. Kandidaten moeten kunnen aantonen dat ze zich integreren, willen werken en de taal van hun woonplaats proberen te begrijpen en te spreken.

Dat heeft de N-VA-Kamerfractie vandaag bedongen in de Kamercommissie Naturalisaties. De voorwaarden om via het parlement de Belgische nationaliteit te verwerven, zijn daarmee behoorlijk verstrengd.

Snel Belgwet

De mogelijkheid om via het parlement 'snel' Belg te worden, was in 2000 door de wetgever bedoeld als een gunst. Van 1 januari 2000 tot 31 december 2009 dienden liefst 132.509 personen een aanvraag tot naturalisatie in en daarvan werden er 69.102 aanvaard.

De N-VA vond echter dat de wet het concept 'goed burgerschap' ondermijnde en werkte een voorstel uit om de wet te verstrengen. Enkel personen die kunnen aantonen dat ze zich gedurende een voldoende lang verblijf in België integreren,

en actief deelnemen en bijdragen aan de samenleving, kunnen voor de partij in aanmerking komen voor de Belgische nationaliteit.

Theo Francken, Kamerlid van de N-VA en medebezieler van het voorstel is tevreden met "deze duidelijke verstrenging en met de focus op het "goed burgerschap". De snel Belgwet had dat destijds ondermijnd."

Gazet van Antwerpen, 2011.01.18

UP

Politie rolt grote mensensmokkelaars- en drugsbende op België en Duitsland

De Duitse politie en de douane hebben een internationale bende mensen- en drugssmokkelaars opgerold.

Meer dan 100 agenten doorzochten dinsdagmorgen vroeg 61 woningen en winkelruimtes in Hamburg, Berlijn, Saksen en Hessen, alsmede in België. Zeventien mensen zijn opgepakt. Er zijn vuurwapens en geld in beslag genomen, terwijl in België een cannabisplantage werd ontdekt. De vermoedelijke drugsleverancier en bendeleider werd in België opgepakt.

De bende wordt mensensmokkel, schriftvervalsing en de invoer van bijna 500 kilo marihuana, ter waarde van 2,2 miljoen euro, aangewreven.

Gazet van Antwerpen, 2011.01.18

UP

Regels om Belg te worden verstrengd

De Kamercommissie Naturalisaties heeft de nieuwe criteria goedgekeurd die voortaan zullen gelden voor de behandeling van naturalisatieaanvragen. Er was een consensus gegroeid binnen een werkgroep over de aanpassing, maar uiteindelijk kwam het toch tot een nipte stemming. Volgens N-VA en Open Vld zijn de regels om Belg te worden hiermee verstrengd.

In oktober was heibel ontstaan over de naturalisatieaanvragen. N-VA en Open Vld eisten strengere criteria. Beslist werd dat een werkgroep zich over het herdefiniëren van de criteria zou buigen. Die zouden dan gelden voor de nieuwe aanvragen - ondertussen liggen er zowat 12.000 te wachten op hun behandeling. Voor de 4.000 tot 5.000 oude aanvragen blijven de oude criteria gelden.

Voortaan zullen dossiers bij hun indiening worden gecontroleerd op hun ontvankelijkheid op basis van de wettelijke criteria. Indien ze niet ontvankelijk zijn, volgen geen verdere onderzoeken. Wanneer een dossier wel ontvankelijk is, zullen de Kamerleden zich voortaan baseren op de nieuwe criteria.

Gemeenschapsleven

Die houden onder meer in dat effectieve celstraffen of ernstige misdrijven en zware verkeersinbreuken tot vijf jaar na datum tot weigering leiden. De aanvrager moet ook één van de landstalen voldoende kennen en inspanningen leveren om de taal van zijn woonplaats te begrijpen en deel te nemen aan het gemeenschapsleven.

Over de nieuwe criteria kwam het tot een stemming: er waren negen stemmen voor en acht tegen. N-VA, Open Vld, sp.a en CD&V stemden voor. Ecolo-Groen!, Vlaams Belang, PS en cdH stemden tegen. De twee MR-leden stemden verdeeld. (belga/adb)

De Morgen, 2011.01.18

UP

Veertig asielzoekers aangekomen in Weelde

Om kwart voor zeven gisteravond reed de bus met de eerste veertig asielzoekers de poort van het militair domein in Weelde (Ravels) binnen. De veertig tijdelijke bewoners van Weelde vertrokken om half vijf in Brussel en maakten al meteen kennis met het Belgische spitsuur. Meer dan twee uur hadden ze nodig om hun bestemming te bereiken.

"De groep is kleiner dan verwacht, want we hadden vandaag gerekend op een vijftigtal bewoners", vertelt centrummanager Koen Michielsens (50). "Deze mensen hebben een hectische dag achter de rug, dus vanavond overlopen we enkel de basisafspraken. De nieuwe bewoners krijgen kippenbout met frietjes en worden daarna naar de woonunits begeleid. Daar krijgen ze een basispakket met een handdoek, een washandje, een tandenborstel, scheergerei en maandverband. Morgen na het ontbijt starten we met intakegesprekken, leggen we uitgebreid de afspraken uit en maken we hen wegwijs."

Adjunct-manager Joris Van Cauwenbergh (29) uit Deurne vond het gisteravond vooral spannend. "We bereiden ons al

weken voor op de komst van de eerste asielzoekers en vanavond is het zo ver. Vanmiddag kregen we bericht dat er vandaag vooral alleenstaande mannen en vrouwen komen. Aan gezinnen wordt bij voorkeur een plaats in een ander centrum toegewezen, waar iets meer luxe is."

Ervaring

"Om ervaring op te doen hebben we elk twee weken meegedraaid in een ander centrum, in mijn geval in Sint-Niklaas", vertelt Joris, die een opleiding als leerkracht genoot en drie jaar in een school in Oostduinkerke werkte. " Sinds begin januari bereidt heel het team in Weelde de komst van de asielzoekers voor."

Gazet van Antwerpen, 2011.01.18, Kathleen Van Beurden

UP

60 arrestaties op De Coninckplein

ANTWERPEN - De Antwerpse politie heeft de voorbije dagen zeker zestig personen opgepakt die overlast veroorzaakten op en rond het De Coninckplein. De harde maatregelen passen in een ruimere aanpak van de wijk Antwerpen-Noord (2060) die door burgemeester Patrick Janssens (SP.A) werd voorgesteld.

'We hebben 34 pv's opgesteld voor dealen, en 99 GAS-boetes opgesteld voor overlast die voornamelijk door drugs en alcohol veroorzaakt werd', zegt politiewoordvoerder Fons Bastiaenssens.

'In totaal hebben we in twee dagen zestig mensen aangehouden. Op die manier hopen we de personen die overlast veroorzaken in de wijk Antwerpen-Noord, af te schrikken.'

De Standaard, 2011.01.19, (ena)

UP

Aantal asielaanvragen in 2010 gestegen tot bijna 20.000

In 2010 werden in België 19.941 asielaanvragen ingediend. Dat is een stijging met 16 procent tegenover 2009, toen iets meer dan 17.000 aanvragen werden gedaan. De meeste aanvragen kwamen uit Kosovo. Dat de meeste aanvragen (9,3 procent) uit Kosovo kwamen, betekent meteen dat veel aanvragen niet ontvankelijk waren. Kosovo, en andere Balkanlanden die in de top-10 staan, zoals Servië en Macedonië, worden namelijk als 'veilige' landen beschouwd. Daardoor is het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen minder geneigd dossiers uit die landen ontvankelijk te verklaren.

Dat CGVS nam vorig jaar overigens een beslissing in 13.170 dossiers, een verhoging met 35 procent tegenover 2009. 'In 2010 ging de prioriteit uit naar de sanering van de historische achterstand, waartoe middelen werden vrijgemaakt', aldus staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid Melchior Wathelet (CDH).

De staatssecretaris lanceerde woensdag overigens een nieuw voorstel. Hij zou graag de oprichting zien van wat hij 'open terugkeercentra' noemt.

Daar zouden die personen kunnen verblijven die geen verblijfsvergunning hebben gekregen, om gedurende 30 dagen hun vrijwillige terugkeer voor te bereiden. Willen ze niet vrijwillig terugkeren, kunnen ze alsnog worden overgebracht naar een gesloten centrum, met het oog op een gedwongen terugkeer.

Op korte termijn wil Wathelet graag pilootprojecten ter zake starten.

De Standaard, 2011.01.19, bvb

UP

Bart Somers: "Wathelet was niet eerlijk over cijfers uitwijzingen"

Volgens Open Vld-Kamerlid Bart Somers is staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid Melchior Wathelet (cdH) niet eerlijk geweest bij de voorstelling van de cijfers over het asielbeleid. "Hij heeft een hele reeks cijfers op één hoop gegooid."

Wathelet zei dat in 2010 8.791 personen van het Belgisch grondgebied verwijderd werden, maar volgens Bart Somers was de staatssecretaris daarbij niet helemaal eerlijk. "Eigenlijk waren er maar 3.000 uitwijzingen van asielzoekers, dat is een historisch laag peil".

Grensleiding

"Wathelet telt ook de zogenaamde grensleidingen mee, waarbij mensen zonder paspoort of visum aan de grens meteen

worden teruggestuurd. Bovendien rekent hij ook de vrijwillige terugkeer mee".

Gedwongen uitwijzingen

"Kernprobleem is en blijft het aantal gedwongen uitwijzingen. En daar stellen we vast dat er in de voorbije 10 jaar nooit zo weinig mensen gedwongen werden het land te verlaten". Nochtans, zegt de Open Vld'er, is de gedwongen terugkeer het sluitstuk van een efficiënte asielprocedure.

Informatie

Het "historische lage aantal" gedwongen uitwijzingen is volgens Somers mede te verklaren door een gebrek aan informatiedoorstroming tussen de verschillende diensten. Zo mogen Fedasil en de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) volgens hem niet met elkaar praten.

Ondervraging

Somers gaat Wathelet in de Kamer ondervragen. "Stilaan kan men zich afvragen welke middelen DVZ nog heeft om uitgeprocedeerde asielzoekers gewoon nog maar te vinden. Kan een gedwongen uitzetting dan alleen nog maar wanneer de politie per ongeluk op een uitgeprocedeerde stoot? Het is bijna een wonder dat er nog mensen vrijwillig willen terugkeren, als gedwongen terugkeer geen geloofwaardig drukkmiddel is". (belga/edp)

De Morgen, 2011.01.19

[UP](#)

'Blijf van ons land'

MIGRATIE

BRUSSEL - Vlaams Belang probeert terug in beeld te komen met een 'assertieve migratieboodschap'.

'Asielbedriegers, criminele vreemdelingen, illegalen, islamradicalisten en het immigratie-profitariaat horen niet in Vlaanderen. Blijf van ons land.' De nieuwe campagne van Vlaams Belang tegen het huidige migratiebeleid schuwt de provocatie niet. Vooral moslims worden gevisieerd. Niet alleen inhoudelijk lijkt Vlaams Belang zo terug te plooiën op haar corebusiness, ook in haar toon herinnert de campagne, die dinsdag van start ging, aan de radicale beginjaren van de partij.

Volgens kopstuk Filip Dewinter is die 'assertieve boodschap' meer dan nodig. Door de aanslepende federale regeringsonderhandelingen komt Vlaams Belang als oppositiepartij geheel niet in beeld. Ook op Vlaams niveau kan ze zich maar moeilijk in de kijker werken.

'We hebben de toon van onze boodschap aangepast aan de groep die we viseren: de radicalen onder de moslims.' De omvang van die groep schat Dewinter op honderdduizend.

De partij plant de komende maanden een 'grootschalige campagne' om haar boodschap te verkondigen. Ze zal 800.000 pamfletten verspreiden en een affichecampagne starten met als beeld een opgestoken vrouwenhand. De hand protesteert tegen de 'uitholling van de vrouwenrechten als de islamisering zich voorzet'. Ook lokaal plant de partij overal in Vlaanderen acties. Zo vindt er vandaag een 'straatagitatie' plaats tegen de erkenning van een moskee in Oostende.

De Standaard, 2011.01.19, (mgh)

[UP](#)

Criteria naturalisatie verstrengen

Met een nipte meerderheid keurde de kamercommissie Naturalisaties gisteren de nieuwe criteria goed. Vooral op vlak van taal worden die strenger: aanvragers moeten bewijzen dat ze de taal waar ze wonen spreken of bereid zijn om ze te leren. Vroeger volstond één van de drie landstalen. Ook opvallend is dat zware verkeersovertreders geen kans maken op de Belgische nationaliteit. Door de beslissing kan de commissie haar werk nu voort zetten. Of dat zal lukken, moet nog blijken. De stemming legt de cesuur binnen het parlement bloot. Tot maandag hielden de commissieleden de lippen stijf op elkaar over de nieuwe criteria 'om de moeilijk bereikte consensus tussen Vlamingen en Franstaligen niet te ondermijnen'. Toen puntje bij paaltje kwam, stonden beide taalgroepen lijnrecht tegenover elkaar.

De Standaard, 2011.01.19

[UP](#)

Geen noodopvang meer voor asielzoekers in Noordstation

De CCN-zaal in het Brusselse Noordstation, die vorig jaar werd ingericht voor de noodopvang van asielzoekers, zal binnenkort gesloten worden. Ondertussen is elders opvang gevonden voor de asielzoekers. Dat zegt Brussels

staatssecretaris voor Openbaar Ambt, Bruno De Lille (Groen!).

Begin december 2010 besliste De Lille uit humanitaire overwegingen een zaal te openen voor de noodopvang van vijftig tot honderd asielzoekers in het Brusselse Noordstation. "Toen bleek dat de federale overheid niet tijdig een oplossing vond, en die mensen dus buiten in de vrieskou moesten overnachten, hebben we zelf een oplossing gezocht. Dit behoort strikt gezien niet tot onze bevoegdheden maar we vonden dat we niet langer aan de zijlijn konden blijven staan", aldus De Lille.

Ondertussen heeft de federale overheid haar verantwoordelijkheid genomen en werden de asielzoekers opgevangen. Alle families, waaronder gezinnen met kinderen, hebben ondertussen onderdak gekregen. Na overleg met de betrokken daklozenorganisaties, de politie, de gemeente Schaarbeek en de bevoegde ministers Evelyne Huytebroeck (Ecolo) en Brigitte Grouwels (CD&V) werd beslist om de zaal te sluiten.

"We stellen alles in het werk om de sluiting op de meest geschikte en meest humane manier te laten verlopen", benadrukt De Lille. (belga/sps)

De Morgen, 2011.01.19

UP

Leers voelt niets voor aanpassingen vreemdelingenwet

Minister Leers (immigratie en asiel) houdt vast aan zijn standpunt dat het 'niet verantwoord en niet wenselijk' is om minderjarige kinderen van uitgeprocedeerde asielzoekers in bepaalde gevallen toch een verblijfsvergunning te geven. De Kamer had april vorig jaar een voorstel van die strekking aangenomen, maar de bewindsman legde dat eind vorig jaar naast zich neer tot groot ongenoegen van de oppositie.

PvdA en ChristenUnie – tot voor kort nog coalitiepartners – wilden de Vreemdelingenwet zodanig aanpassen dat kinderen die in de Nederlandse samenleving 'geworteld' zijn kunnen rekenen op een verblijfsvergunning, mits ze mede door toedoen van de overheid hier meer dan acht jaar hebben gepend, waarvan tenminste twee jaar rechtmatig.

Hoewel CDA, toen nog derde en grootste coalitiefractie, tegenstemde, werd het voorstel aangenomen. Daarop kondigde minister Hirsch Ballin (justitie) aan te onderzoeken of het plan zodanig kon worden uitgevoerd dat deze maatregel voor ouders met minderjarige kinderen geen aanmoediging zou worden om hun verblijf te rekken. Maar volgens Leers is zoiets niet mogelijk. „Het is inderdaad bijzonder onwenselijk als gezinnen, maar zeker ook kinderen acht jaar bezig zijn met procederen. Alleen ik kies een andere weg”, zei hij gisteren tijdens een Kamerdebat. Volgens Leers is immers maar moeilijk aan te geven wanneer er sprake is van 'worteling' en wanneer iets wel of niet aan de overheid ligt.

„Asielzoekers zijn hier niet gekomen met het plan om terug te keren. Als één van de kinderen hier langer is dan acht jaar, creëer je zo een nieuwe strohalm”, wist de bewindsman. Daar komt bij dat in het regeerakkoord staat dat gezinnen met minderjarige kinderen prioriteit krijgen bij het terugkeerbeleid.

De PvdA laat het er niet bij zitten en komt met een eigen initiatiefwetsvoorstel. Zij krijgt daarbij steun van D66 en ChristenUnie. CDA-Kamerlid Knops was blij met het standpunt van Leers. „Dit voorstel levert tal van problemen op. Uitgeprocedeerde asielzoekers gaan de genoemde tijd uitzitten, omdat het uitzicht biedt op een verblijfsvergunning.” Volgens PVV'er Fritsma zou dit leiden tot een „doorlopend generaal pardon voor kinderen zonder rechtmatig verblijf”. De SGP volgt de kabinetslijn maar bepleitte wel „maatwerk in uitzonderlijke situaties”. Daar kon de minister zich in vinden. „Als echt sprake is van een unieke, schrijnende situatie, kan ik mijn discretionaire bevoegdheid inzetten.”

Friese CDA-leden zijn bezorgd over de gevolgen van het immigratiebeleid, met name voor kinderen. De provinciale afdeling heeft er in een brief bij CDA-minister Leers op aangedrongen zijn bevoegdheid 'maximaal' te gebruiken om in individuele gevallen de hand over het hart te strijken.

In de brief wordt de naam van Sahar Hbrahimgel zorgvuldig vermeden. Maar de Friese CDA-voorzitter Douwe Tamminga maakt er geen geheim van dat de dreigende uitzetting van dit 14-jarige meisje uit Sint Anna Parochie zijn leden tegen de borst stuit. Sahar is geboren in Afghanistan, maar al tien jaar in Nederland. 'Het past niet bij het CDA om deze kinderen terug te sturen', hoort Tamminga van de leden.

De brief is bewust algemeen gehouden, zegt Tamminga, omdat het opkomen voor één meisje juist in haar nadeel zou kunnen werken. In alle gevallen waarin kinderen 'asielzoekers worden in hun biologische vaderland', is uitzetting in strijd met het begrip rechtvaardigheid, schrijven de Friese CDA'ers.

De 14-jarige Sahar Hbrahimgel uit Sint Annaparochie moet erkend worden als vluchteling. Dat schrijft de VN-vluchtelingenorganisatie UNHCR in een brief aan haar advocaat Paul Stieger. De advocaat heeft de brief doorgestuurd aan minister Gerd Leers.

Sahar en haar familie dreigen op korte termijn te worden teruggestuurd naar Afghanistan. De rechtbank in Den Bosch doet vermoedelijk deze week uitspraak in het beroep dat het gezin heeft aangespannen tegen de laatste afwijzing in hun procedure. Leers liet gisteren desgevraagd weten eerst op de uitspraak van de rechter te wachten en nu dus geen commentaar te geven.

De UNHCR kan op grond van bepaalde criteria lidstaten het dringende advies geven een individu te erkennen als vluchteling en dus bescherming te bieden. In het geval van Sahar geldt volgens de VN-organisatie dat zij na tien jaar verblijf in Nederland te verwesterd is om terug te gaan naar Afghanistan. Wanneer zij naar het land terugkeert, loopt zij groot gevaar omdat ze volgens de Taliban en andere extremistische organisaties als 'zedeloos' wordt beschouwd, aldus de UNHCR .

Trouw, 2011.01.19

UP

Meer respect voor laatste eigendom van armen

Enkele maanden geleden nestelde een groep krakers zich in de voormalige rijkswachtkazerne in Antwerpen. Zij protesteerden met deze actie tegen het tekort aan betaalbare woningen in Antwerpen.

Vorige week werden zij door maar liefst 160 agenten uit het gebouw gezet. De krakers vlogen zelfs voor enkele uren de cel in. Zij kregen een tijdelijk onderdak in een gebouw van het Centrum voor Algemeen Welzijn Metropool, maar ook daar moeten ze weg. Zij bereiden nu de kraak voor van nog een ander pand, want het enige alternatief zijn de straatstenen.

Kraken is zeer omstreken, maar deze krakers klagen wel een reeks pijnpunten aan in de stad. De voormalige rijkswachtkazerne staat al bijna vijf jaar leeg. Er zijn verschillende plannen, maar daar blijft het bij. Kraker Johan Cabello werd enkele jaren geleden door de nieuwe eigenaar uit zijn woning gezet. Dit gebouw staat nog steeds leeg.

Dit is wraakroepend als we weten dat veel mensen geen deftig dak boven het hoofd hebben. Een betaalbare en kwaliteitsvolle huurwoning vinden in Antwerpen wordt voor steeds meer mensen een onmogelijke opdracht.

Na de ontruiming werd de inboedel van de krakers overgebracht naar het Antwerps stadsmagazijn op Luchtbal. In opdracht van het gerecht slaat de stad Antwerpen voor zes maanden de kleren en de meubels op van mensen die uit hun huis zijn gezet. Als de eigenaars hun goederen niet binnen die termijn komen ophalen, wordt alles openbaar verkocht.

Het is schrikwekkend om vast te stellen dat deze hangar vol staat. Bovendien vallen er toch heel wat vragen te stellen over de manier waarop alles wordt bewaard. Meubels, televisietoestellen, speelgoed en kleren liggen op één hoop. De omstandigheden zijn alles behalve ideaal. Het magazijn is geen geklimatiseerde ruimte. Door het vocht trekken de houten meubels scheef. De elektrische toestellen gaan stuk.

Mensen die uit hun huis worden gezet, hebben het niet breed. De inboedel die in dit magazijn staat, is het laatste dat ze meestal nog hebben. Het is onaanvaardbaar dat alles dan in een grote hangar wordt gedropt alsof het grofvuil is dat wacht om te worden verbrand. Mensen die in armoede leven, hebben net als eender wie recht op een respectvolle behandeling van hun schaarse bezittingen.

Gazet van Antwerpen, 2011.01.19, Sacha Van Wiele

UP

MR vraagt al herziening nieuwe naturalisatieregels

Het FDF van Olivier Maingain maakt deel uit van de MR van Didier Reynders. De gehele MR-fractie vraagt een aanpassing van de tekst. © belga

De MR-Kamerfractie vraagt dat de pas gestemde naturalisatiecriteria "geherformuleerd" worden. Volgens de Franstalige liberalen, die dinsdag verdeeld stemden over het voorstel, zijn de passages over de "taal van de woonplaats" en "de deelname aan het lokale leven" onduidelijk. De N-VA vindt het echter "ondenkbaar" dat de tekst herzien wordt. "Gestemd is gestemd", zeggen de Vlaams-nationalisten.

De Kamercommissie keurde strengere criteria goed om Belg te worden. Kandidaat-Belgen zouden in de toekomst ook inspanningen moeten doen om de taal van hun woonplaats te spreken. De tekst geraakte door de Kamercommissie met de steun van alle Vlaamse partijen, op Vlaams Belang na, en met de steun van de MR-commissievoorzitster Jacqueline Galant.

Het FDF, dat deel uitmaakt van de MR, was echter niet te spreken over de tekst. De gehele MR-fractie heeft nu naar eigen zeggen "unaniem" beslist om een aanpassing te vragen.

De N-VA ziet een "versoepeling" niet zitten. "De vereiste van taalkennis was al afgezwakt, maar bevatte voor ons wél nog voldoende elementen om het hele voorstel te steunen. Verder afzwakken willen wij niet. Ook op de vereiste van integratie in het gemeenschapsleven willen en kunnen wij niet terugkomen", zegt N-VA-Kamerlid Theo Francken.

De sp.a keurde de nieuwe regels ook goed en stelt dat mensen die een naturalisatieaanvraag indienen "niet het slachtoffer mogen worden van communautaire en politieke spelletjes". Sp.a-Kamerlid Karin Temmerman betreurt dat "sommige partijen hun staart hebben ingetrokken". (belga/kve)

De Morgen, 2011.01.19

UP

Nog op het programma

In het parlement circuleren verschillende wetsvoorstellen en akkoorden die nooit een eindpunt hebben bereikt.

Gezinshereniging. De vorige coalitie had in het parlement een akkoord klaar over gezinshereniging, het belangrijkste migratiekanaal. Daarin stond onder meer dat de persoon waarlangs iemand België binnenkomt een deftige woonst moet hebben en een vijfde meer moet verdienen dan het leefloon.

Schijnhuwelijken. Een gegevensbank moet schijnhuwelijken voorkomen. De regering-Leterme had hierover een akkoord en er is een advies van de privacycommissie. Verschillende partijen vinden dat ook het wettelijk samenwonen beter moet worden geregeld.

De Standaard, 2011.01.19, (vhn)

UP

Noordstation sluit opvangruimte voor asielzoekers

De zaal in het CCN-station in het Brusselse Noordstation dat begin december werd ingericht voor de opvang van asielzoekers, wordt gesloten. De federale overheid heeft dakloze asielzoekers inmiddels elders kunnen onderbrengen.

Het Noordstation kon onderdak bieden aan vijftig tot honderd asielzoekers. 'Toen bleek dat de federale overheid niet tijdig een oplossing vond, en die mensen dus buiten in de vrieskou moesten overnachten, hebben we zelf een oplossing gezocht. Dit behoort strikt gezien niet tot onze bevoegdheden maar we vonden dat we niet langer aan de zijlijn konden blijven staan', blikt Brussels staatssecretaris voor Openbaar Ambt Bruno De Lille terug.

Maar ondertussen heeft de federale overheid voldoende opvangplaatsen gevonden, waardoor de zaal in het CCN-gebouw niet langer nodig is. 'We stellen alles in het werk om de sluiting op de meest geschikte en meest humane manier te laten verlopen', aldus De Lille.

De Standaard, 2011.01.19, loa

UP

Ruzie vergiftigt stemming naturalisatie

BRUSSEL - De Franstaligen doorbraken gisteren de consensus over de nieuwe criteria voor de naturalisatie. Toch was er nog een bijzonder krappe meerderheid.

De kamercommissie Naturalisatie heeft gisteren met de kleinst mogelijke meerderheid de nieuwe criteria aangenomen voor de behandeling van naturalisatie-aanvragen. Vorige week was er nog een consensus binnen de werkgroep die de criteria behandelde. Bij de stemming in de voltallige commissie bleek van die consensus nog maar weinig over.

'Heel spijtig, want iedereen had er hard aan gewerkt', zegt Carina Van Cauter (Open VLD). Het heikel punt bleek het taalcriterium. Iemand die zijn naturalisatiedossier wil goedgekeurd krijgen, moet aantonen dat hij de taal leert van de plaats waar hij woont en dat hij deelneemt aan het gemeenschapsleven. Dat laatste zou door de politie worden gecontroleerd.

Eric Jadot van Ecolo/Groen! had al aan de voorzitter van de commissie, Jacqueline Galant (MR), laten weten dat hij zich ging onthouden. Hij vond het taalcriterium niet alleen overbodig, hij stoorde zich ook aan de controle door de politie.

Uiteindelijk was het de PS die de kat de bel aanbod. Zowel Karine Lalieux als Rachid Madrane van de Brusselse afdeling verzetten zich tegen het taal- en integratiecriterium. 'Ik blijf erbij dat het moet volstaan dat men één van de drie landstalen kent', zei Karine Lalieux. Haar partijgenoot André Frédéric, schepen in het Waalse Theux, had daar in de

wergroep nochtans geen bezwaar tegen gemaakt.

'Het is niet omdat je ermee akkoord gaat een voorstel voor te leggen aan de voltallige commissie, dat iedereen ja gaat stemmen', verdedigde Lalieux zich.

Volgens Carina Van Cauter maakte de interventie van Olivier Maingain (FDF) de zaak alleen maar erger. 'Hij heeft willen tonen dat hij de beste Franstalige is', zegt Van Cauter. 'We laten nochtans heel veel mogelijkheden open om met bewijsstukken aan te tonen dat men de taal nog aan het leren is'.

Concreet vrezen de Franstaligen dat wanneer de taalcriteria aanvaard worden, Vlaanderen minder aanvragen te verwerken zal krijgen en de druk op Brussel en Wallonië zal toenemen. De kwestie ligt ook gevoelig in de faciliteitengemeenten.

N-VA had aanvankelijk gevraagd dat men de lokale taal al zou kennen, maar zwakte dat later af tot 'de taal aan het leren zijn' om ook de Franstaligen mee te krijgen. Uiteindelijk werden de criteria aangenomen met negen stemmen tegen acht. N-VA, Open VLD, CD&V, SP.A en MR-lid Galant stemden voor. PS, CDH, Ecolo-Groen! en Vlaams Belang stemden tegen. Voor Vlaams Belang moeten de criteria nog strenger.

'Ik ben blij dat de nieuwe regeling er is. Naturalisaties zijn goed voor 25 procent van de nieuwe Belgen', zegt Theo Francken (N-VA). Karine Lalieux (PS) zei gisteren niet te zullen aanvaarden dat in de snelbelg-wet ook een lokale taalvereiste zou aangenomen worden.

De PS zegt wel de nieuwe naturalisatiecriteria te zullen toepassen, maar met uitzondering van het taal- en integratiecriterium.

Een stapel van circa 18.000 naturalisatie-aanvragen wacht nu op verwerking. De dossiers zijn verdeeld over subcommissies van drie leden. Als zij het niet eens geraken, wordt het dossier in de voltallige kamercommissie besproken.

De Standaard, 2011.01.19, Pascal Dendooven & Nikolas Vanhecke

UP

VN: Erken 14-jarige Sahar als vluchteling

De 14-jarige Sahar Hbrahim Gel uit Sint Annaparochie moet erkend worden als vluchteling. Dat schrijft de VN-vluchtelingenorganisatie Unhcr in een brief aan haar advocaat Paul Stieger.

Dat bericht de Leeuwarder Courant vandaag. Stieger heeft het bericht bevestigd. De advocaat heeft de brief doorgestuurd aan minister Gerd Leers (Immigratie en Asiel). Sahar en haar familie dreigen op korte termijn te worden teruggestuurd naar Afghanistan. De rechtbank in Den Bosch doet vermoedelijk deze week uitspraak in het beroep dat het gezin heeft aangespannen tegen de laatste afwijzing in hun procedure. Leers liet dinsdag desgevraagd weten eerst op de uitspraak van de rechter te wachten en nu dus geen commentaar te geven.

De Unhcr kan op grond van bepaalde criteria lidstaten het dringende advies geven een individu te erkennen als vluchteling en aldus bescherming te bieden. In het geval van Sahar geldt volgens de VN-organisatie dat zij na tien jaar verblijf in Nederland te verwesterd is om terug te gaan naar Afghanistan.

Wanneer zij naar het land terugkeert, loopt zij groot gevaar omdat ze volgens de Taliban en andere extremistische organisaties als 'zedeloos' wordt beschouwd, aldus de Unhcr.

Advocaat Stieger weet niet hoeveel van dit soort meisjes in Nederland nog risico lopen op uitzetting. Maar de meeste Afghaanse pubermeisjes vielen onder de laatste grote pardonregeling, zodat hij vermoedt dat „Sahar een uniek geval kan zijn”. Hij noemt het „zeer uitzonderlijk” dat de Unhcr zich met een specifiek geval bemoeit.

De uitspraken van de organisatie zijn niet bindend of dwingend, maar hebben wel gezag omdat de Unhcr een gezaghebbend instituut is. Volgens Stieger werd vorig jaar in Zweden ook een Afghaanse vrouw een verblijfsvergunning verleend omdat zij te verwesterd was.

De advocaat heeft de brief naar de rechtbank in Den Bosch gestuurd met het verzoek de zaak te heropenen. In dat geval zou de uitspraak over Sahar en haar familie langer op zich laten wachten.

Een maand geleden deed de voltallige oppositie in de Tweede Kamer al een beroep op Leers om Sahar niet uit te zetten.

Trouw, 2011.01.18

UP

Vroeger

De aanvrager van een naturalisatie moet ouder zijn dan achttien en hier minstens drie jaar wettelijk wonen. Een verblijf in het buitenland kan eventueel worden gelijkgesteld aan een verblijf in België. Het volstaat om de werkelijke band met ons land aan te tonen, door bijvoorbeeld ouders of grootouders. Het indienen van een verzoek tot naturalisatie is op zich voldoende om de wil tot integratie aan te tonen. Maar als hij dat wenst, kan de aanvrager nog extra documenten toevoegen aan zijn dossier.

Aanvraag verworpen

Wie was veroordeeld wegens drugshandel, mensenhandel, pedofilie, zware misdrijven of georganiseerde misdaad, maakte geen kans op naturalisatie.

De vroegere criteria gingen specifiek in op buitenlandse studenten, onderzoekers, diplomaten en ambassadepersoneel.

Hun aanvraag tot naturalisatie werd automatisch verworpen. In de nieuwe criteria worden zij niet apart vermeld om verwarring te voorkomen.

Aanvraag uitgesteld

De aanvraag van personen tegen wie een gerechtelijk onderzoek loopt of die een ernstige verkeersovertreding hebben begaan, wordt niet onmiddellijk behandeld.

Weigeren om één van de drie Belgische landstalen aan te leren, kan ook leiden tot een verdaging.

De Standaard, 2011.01.19, (vhn)

UP

Wathelet wil inrichting van "open terugkeercentra"

Staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid Melchior Wathelet (cdH) pleit voor de oprichting van wat hij noemt "open terugkeercentra". Daar zouden personen naartoe gestuurd worden die geen verblijfsvergunning hebben gekregen, om hen gedurende dertig dagen voor te bereiden op een vrijwillige terugkeer naar hun land van herkomst. Wathelet lanceerde zijn voorstel tijdens de voorstelling van de asielstatistieken 2010.

Dat er in 2010 net geen 20.000 asielaanvragen werden ingediend (19.941 om precies te zijn), was al eerder bekendgemaakt. Ook het feit dat het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) een beslissing heeft genomen in 13.170 dossiers (+35 procent tegenover 2009), is niet nieuw.

Wel maakte Wathelet voor het eerst de cijfers van het aantal regularisatiebeslissingen bekend. De Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) behandelde vorig jaar 23.392 dossiers. Dat is een stijging met 75 procent. Dat is volgens Wathelet te danken aan de prioriteit die gegeven werd aan het "saneren van de historische achterstand". De DVZ kreeg meer personeel en ging in 2010 ook efficiënter werken.

Concreet nam de DVZ een positieve beslissing in 15.426 dossiers (goed voor 24.199 geregulariseerde personen), terwijl in 7.866 dossiers negatief werd beslist (10.332 personen). "Deze regularisatiecampagne was noodzakelijk, maar heeft enkel maar zin als ze eenmalig is", aldus Wathelet.

Driesporenbeleid

Om een nieuwe regularisatie te vermijden, moet het aantal dossiers dat op de plank ligt, zo laag mogelijk blijven. Wathelet voert daartoe een driesporenbeleid. Ten eerste wil hij voorkomen dat mensen wiens dossier geen kans maakt, toch een asielaanvraag indienen. Daarom reisde hij vorig jaar naar onder meer Kosovo, Albanië en Macedonië, landen die als "veilig" worden beschouwd. In februari reist Wathelet overigens opnieuw naar Kosovo. Het aantal asielaanvragen van Kosovaren zit de laatste maanden namelijk weer in de lift.

De tweede prioriteit van Wathelet is de snelle behandeling van dossiers. Zo wordt op dit moment voorrang gegeven aan aanvragen uit Armenië, een ander land waarvoor het erkenningspercentage van het vluchtelingenstatuut bijzonder zwak is.

Uiteindelijk is het ook noodzakelijk een efficiënt verwijderingsbeleid te voeren ten aanzien van mensen die geen verblijfsvergunning krijgen, vindt Wathelet. In 2010 werden met 8.791 verwijderingen alvast meer mensen het land uitgezet dan in 2009 (8.016).

Gunstige omstandigheden

Maar om een uitwijzingsbeleid te voeren dat hij als nog doeltreffender, menselijker en goedkoper beschouwt, pleit de staatssecretaris voor "open terugkeercentra". Mensen die geen verblijfsvergunning hebben gekregen, zouden daar gedurende dertig dagen kunnen verblijven om hen in gunstige omstandigheden voor te bereiden op een vrijwillige terugkeer.

Een vrijwillige terugkeer is namelijk minder traumatiserend voor de betrokkenen, terwijl het de Belgische staat ook minder kost, meent Wathelet. Mensen die niet vrijwillig willen vertrekken, zouden alsnog naar een gesloten centrum worden overgebracht, met het oog op een gedwongen terugkeer.

Op korte termijn wil Wathelet graag pilootprojecten ter zake starten.
(belga/sps)

De Morgen, 2011.01.19

UP

Wel achterstand, geen geld meer

Veel zwarte scholen moeten het dankzij de nieuwe 'gewichtenregeling' met minder geld doen.

Etnische komaf toch bepalend voor achterstand op school

Allochtone kinderen beginnen vaak met achterstanden aan school, ook als hun ouders een goede opleiding hebben. Bij het wegwerken van die achterstanden valt tegenwoordig een deel van de kinderen buiten de boot. Scholen krijgen geen geld meer om hen te helpen.

Wat is precies een achterstandsleerling? Vorige week nog kwam een moeder haar kind van bijna vier aanmelden bij een basisschool. „Die moeder was stoned”, vertelt Auke van Selling, directeur van alle openbare basisscholen in Almelo. „Ze zat ook flink in de schulden. En dat kind had niets meegekregen. Nooit naar de crèche of de peuterspeelzaal geweest.”

Ooit had de moeder een mavo-diploma gehaald. Daarmee geldt zij officieel niet als laag opgeleid en omdat het opleidingsniveau van de ouders bepaalt of een kind als achterstandsleerling wordt aangemerkt, komt haar kind als een gewone leerling te boek te staan. Voor een achterstandsleerling krijgt een school extra geld van het ministerie van onderwijs, voor dit kind dus niet. Maar Van Selling weet nu al: dit kind gaat extra aandacht vragen van zijn leerkrachten. En de moeder trouwens ook. „Dat begint al met: komt dat kind wel op tijd op school?”

Het kabinet wil vijftig miljoen bezuinigen op het geld voor achterstandsleerlingen op basisscholen. Als reden daarvoor voert het aan dat het aantal van die leerlingen de afgelopen jaren sterk is gedaald.

Dat klopt. Uit cijfers die het Centraal Bureau voor de Statistiek vorige maand bekendmaakte, blijkt dat dat aantal in zo'n tien jaar tijd ruimschoots gehalveerd is. In het schooljaar 2000/01 telde Nederland nog zo'n 433.000 achterstandsleerlingen, vorig jaar waren dat er nog maar 207.000. Bezuinigen op het budget hiervoor lijkt dus het eenvoudigste wat er is.

Maar zo eenvoudig is het niet. Achter die veranderde cijfers gaat grotendeels dezelfde werkelijkheid schuil. De verklaring voor de halvering van het aantal kinderen met een achterstand, is niet dat kinderen op basisscholen plotseling veel kansrijker zijn geworden. De daling is vooral het gevolg van een andere definitie van het begrip 'achterstand'.

Tot 2006 kregen kinderen het etiket achterstandsleerling als hun ouders laag opgeleid waren. Voor hen kregen de scholen een kwart extra overheidsvergoeding. Daarnaast waren er achterstandsleerlingen van wie de ouders laag opgeleid én allochtoon waren. Voor hen kreeg een school zelfs bijna twee keer zoveel als voor een gewone leerling.

Toenmalig onderwijsminister Maria van der Hoeven vond dat het anders moest. Of een kind van allochtone komaf is of niet, mocht niet meer uitmaken. Volgens Van der Hoeven bepaalt het opleidingsniveau van ouders veel sterker dan de etnische afkomst of een kind daadwerkelijk met een achterstand de basisschool binnenkomt.

De nieuwe 'gewichtenregeling' – zoals deze regels in onderwijsjargon heten – is vanaf 2006 stap voor stap ingevoerd, tot die in de loop van het vorig jaar volledig van kracht werd (zie kader).

De gevolgen daarvan zijn inmiddels duidelijk. De enorme krimp van het aantal achterstandsleerlingen springt het meest in het oog en daarnaast zijn er financiële gevolgen. Op het totaalbedrag dat voor achterstandsleerlingen uitgetrokken wordt, hebben vorige kabinetten niet bezuinigd, maar er is wel geschoven met geld. Scholen met veel kinderen van laag opgeleide 'witte' ouders hebben er vaak wat geld bij gekregen, precies zoals Van der Hoeven het destijds bedoeld had. Veel zwarte scholen moeten het dankzij die nieuwe regeling met minder geld doen.

Komt het geld voor het bestrijden van achterstanden daardoor terecht bij de scholen die dat het best kunnen gebruiken? Slechts ten dele, zo valt op te maken uit onderzoek van het Kohnstamm Instituut aan de Universiteit van Amsterdam. Het uitgangspunt van die nieuwe regeling – dat de achterstand van een kind niets te maken heeft met zijn etnische komaf – blijkt niet te kloppen. Over de hele linie blijken allochtone kinderen het nog steeds slechter te doen dan autochtonen.

Het Kohnstamm Instituut vergeleek de prestaties van verschillende categorieën leerlingen in groep 2 en groep 8 van de basisschool. Vooral in groep 2 zijn de verschillen tussen allochtone en autochtone kinderen aanzienlijk. De allochtonen met de hoogst opgeleide ouders doen het nét iets beter dan autochtone kinderen met de laagst opgeleide ouders. Alle andere allochtonen scoren lager dan alle andere autochtonen.

Weliswaar heeft een deel van de allochtone leerlingen die achterstand in groep 8 ingelopen, maar ook aan het eind van de basisschool geldt: allochtone kinderen scoren in het algemeen lager dan autochtone kinderen met ouders van een vergelijkbaar opleidingsniveau. Allochtone kinderen hebben dus nog steeds achterstanden. Voor lang niet al die kinderen krijgt een school nog een extra vergoeding.

„Je kunt dus vraagtekens zetten bij het besluit om etnische komaf te schrappen uit de gewichtenregeling”, zegt Jaap Roeleveld van het Kohnstamm Instituut. „Ik vermoed dat het besluit destijds vooral op politieke gronden is genomen. Men wilde af van wat gezien werd als vertroeteling van allochtonen. Maar het is gewoon niet waar dat etnische komaf er niet toe doet.”

Scholen die daardoor minder geld krijgen dan een paar jaar geleden, worden vooral zo hard getroffen, omdat die maatregel bovenop andere bezuinigingen komt, zegt Ton Duif, voorzitter van de vereniging van schooldirecteuren AVS. „Dit komt heel hard aan. Sluipenderwijs worden de klassen al groter. De rek is eruit.”

Duif is vooral kwaad dat het huidige kabinet, anders dan zijn voorgangers, geld weghaalt bij de budgetten voor achterstandsleerlingen. „Het is op zich begrijpelijk dat je minder geld voor achterstandsleerlingen uittrekt als het aantal van die leerlingen daalt. Maar dat geld had opnieuw in het onderwijs gestoken moeten worden.”

Directeur Van Selling van de openbare basisscholen in Almelo waagt zich niet aan bespiegelingen over het begrip achterstandsleerling, maar ook hij ziet in de dagelijkse praktijk de gevolgen van de veranderde definitie ervan: evenveel achterstand, minder geld.

„Onze kinderen zijn intussen niet veranderd”, zegt Van Selling. „Er zijn er nog steeds veel die met achterstand binnenkomen, maar we krijgen er lang niet altijd geld voor. We moeten met minder geld en dus minder personeel dezelfde problemen oplossen. Dat betekent bijvoorbeeld dat er langere wachttijden zijn voor zoiets als remedial teaching. We kunnen deze leerlingen niet langer bieden wat ze nodig hebben.”

Trouw, 2011.01.19, Hanne Obbink

UP

Aantal gedwongen uitwijzingen op laagste peil in 10 jaar

BRUSSEL - In 2010 werden in België 19.941 asielaanvragen ingediend. Dat is een stijging met 16 procent tegenover 2009, toen er iets meer dan 17.000 aanvragen waren.

De meeste aanvragen, iets meer dan negen procent, kwamen uit Kosovo. Dat blijkt uit cijfers van staatssecretaris voor Asiel en Migratie Melchior Wathelet (CDH).

Ook andere Balkanlanden zoals Servië en Macedonië staan in de top 10. Volgens het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen (CGVS) gaat het om 'veilige landen' waardoor dossiers uit die landen niet snel ontvankelijk worden verklaard.

Het CGVS nam vorig jaar een beslissing in 13.170 dossiers, een verhoging met 35 procent tegenover 2009.

Volgens Open VLD stond het aantal gedwongen uitwijzingen vorig jaar met 3.000 op het laagste peil in tien jaar.

'Geen wonder dat meer en meer mensen hun heil zoeken bij ons. Ze weten dat de kans op een gedwongen terugkeer toch zeer klein is,' zegt Open VLD-Kamerlid Bart Somers.

Het historisch lage aantal gedwongen uitwijzingen is onder meer te verklaren door het gebrek aan informatiedoorstroming tussen de verschillende diensten.

'De diensten willen wel, maar mogen niet met mekaar praten van hun politieke oversten. Dat staat zelfs zwart op wit op papier. Zo komt het dat de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) niet weet welke uitgeprocedeerde asielzoekers in de opvangcentra van Fedasil zitten, terwijl DVZ hen zou moeten uitwijzen. Omgekeerd weet Fedasil niet welke asielzoekers,

die zij onderdak geven, een bevel krijgen om het grondgebied te verlaten, tenzij die asielzoeker dat zelf komt vertellen. Dat is pure Kafka', zegt Somers.

Melchior Wathelet pleitte dan weer om open centra voor vrijwillige terugkeer op te richten. Somers vindt dat het kernprobleem de gedwongen uitwijzingen zijn. 'Waarom zou je vrijwillig vertrekken als er bijna geen gedwongen uitwijzingen zijn?', zegt Somers.

De Standaard, 2011.01.20, (pdd)

UP

Akkoord naturalisaties staat al onder druk

Twee dagen nadat de Kamercommissie Naturalisaties de nieuwe criteria goedkeurde voor de behandeling van naturalisatieaanvragen, staat het akkoord al onder druk. De MR eist een herformulering van het integratie- en taalcriterium, maar CD&V, dat naar eigen zeggen voor een compromis zorgde, roept op het akkoord niet van tafel te vegen.

N-VA en Open Vld startten het debat door strengere criteria te eisen om Belg te worden. Een werkgroep boog zich over een herdefiniëring van de criteria. Hoewel er binnen de werkgroep consensus was om de criteria aan te passen, raakte de tekst dinsdag in de commissie maar nipt gestemd. Ecolo-Groen!, Vlaams Belang, PS, cdH en Olivier Maingain van MR stemden tegen.

Bij die laatste schoot vooral het integratie- en taalcriterium in het verkeerde keelgat. Dat bepaalt dat naturalisatieaanvragers één van beide landstalen moeten kennen en blijk moeten geven van "inspanningen om de taal van hun woonplaats te begrijpen en te spreken en deel te nemen aan het gemeenschapsleven". De Franstalige liberalen vragen nu om die regel te herformuleren.

CD&V-Kamerleden Gerald Kindermans, Stefaan Vercamer en Nahima Lanjri vinden dat geen goed idee. Ze betreuren in een gezamenlijke persmededeling dat de "weloverwogen en evenwichtige tekst" door MR in vraag gesteld wordt "onder druk van een eenzijdige benadering van de problematiek". CD&V doet een oproep op het "gezond verstand om het bereikte compromis te behouden zodat de commissie voor de naturalisaties verder haar werk kan doen". (belga/ka)

De Morgen, 2011.01.20

UP

Asielzoekers mogen vaker blijven als ze homo zijn

STIJGING AANVRAGEN OP BASIS VAN 'GEAARDHEID'

Een nieuwe trend in asieland: het aantal vreemdelingen dat in België een asielaanvraag indient met 'gendergebonden vervolgingsmotieven' neemt toe. In 2006 ging het om 116 asielzoekers, in 2007 om 188, in 2008 om 226 en in 2009 al om 362: 300 mannen en 62 vrouwen. Ook vorig jaar zou dat aantal nog zijn toegenomen, al zijn daarvoor nog geen cijfers bekend.

De asielzoekers beweren allemaal homoseksueel te zijn en voor hun seksuele geaardheid in hun land van herkomst te worden vervolgd of gediscrimineerd. Dat is een reden om in België als vluchteling te worden erkend.

Ze komen vooral uit Afrikaanse landen, zoals Tanzania, Nigeria, Kameroen, Uganda, Burundi, Togo, Mauretanië en Guinee.

De stijging roept bij het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen (CGVS) vragen op. De homofobie in Afrika stijgt effectief. En volgens halebiverenigingen hebben mensenhandelaars de holebi's als doelgroep 'ontdekt'.

Maar mogelijk ligt het motief ook goed in de markt door het hogere erkenningspercentage. In 2009 erkende het CGVS 34 procent van de asielaanvragen met het motief 'seksuele geaardheid'. Dat is hoger dan de algemene erkenningsgraad, die tussen de 20 en 25 procent schommelt.

Dat kan asielzoekers op het idee brengen om te zeggen dat ze homo zijn, terwijl dat niet zo is. Het CGVS erkent dat, maar benadrukt voorzichtig te willen blijven.

'Het is niet makkelijk om na te gaan of iemand echt homoseksueel is. Zoiets valt niet met officiële documenten aan te tonen', zegt woordvoester Tine Van Valckenborgh. 'Als de asielzoeker uit een land komt waar hij voor zijn seksuele geaardheid de doodstraf riskeert, is het beter om hem het voordeel van de twijfel te geven.'

Omdat de problematiek steeds groter en complexer wordt, zoekt het CGVS nu wel contact met holebi-organisaties - zoals de koepelvereniging Çavaria. Ze adviseren de interviewers van het CGVS in het stellen van de juiste vragen. Ze kunnen meer informatie geven over het leven van homo's in vreemde landen. Bovendien mogen ze als vertrouwenspersoon bij de interviews aanwezig zijn.

Tolken uit de eigen taalgemeenschap vormen vaak een probleem, aldus Çavaria, omdat ze door het taboe weigeren bepaalde verhalen te vertalen.

'Onze interviewers krijgen al richtlijnen. Wij proberen altijd naar de beleving van de asielzoekers te peilen: hoe hebben ze zich geout, hoelang weten ze al dat ze homo zijn en welke impact heeft dat op hun sociale leven gehad? Wij hebben daarin al een hele weg afgelegd. Maar het blijft een moeilijke en delicate oefening', geeft Van Valckenborgh toe.

Soms geven holebi-organisaties de asielzoekers attesten om aan te tonen dat ze hebben deelgenomen aan bepaalde manifestaties, zoals de Gay Pride. Maar zowel voor de verenigingen als voor het Commissariaat is dat slechts één element in de aanvraag en geen bewijs van homoseksualiteit.

Ook Fedasil werkt sinds kort met de holebi-organisaties samen. Elke asielzoeker die bij Fedasil aangeeft homoseksueel te zijn, wordt naar Çavaria doorverwezen.

De Standaard, 2011.01.20, Yves Delepeleire

UP

Iraaks artiest uit detentiecentrum exposeert bij Globe Aroma in Brussel

De Iraakse kunstschilder, Samir Hadi Al Zahawi, ontdekte het kunstatelier van Globe Aroma in Brussel begin november 2010. Na bijna 2 jaar niet meer geschilderd te hebben, ging hij enthousiast aan de slag en werkte bijna dagelijks tot hij op 14 december werd opgesloten in het gesloten asielcentrum in Vottem.

Ondertussen is hij reeds overgebracht naar Nederland, waar hij twee jaar geleden zonder succes een asielaanvraag indiende. Hij zit momenteel gevangen in het detentiecentrum voor asielzoekers in Rotterdam. Daar werd zijn gsm afgepakt!

Machteloos tegenover de situatie

Tijdens het twee weken durende verblijf van Samir Hadi Al Zahawi in Vottem was het nog mogelijk om telefonisch contact te onderhouden. Dit recht blijkt in het detentiecentrum van Rotterdam niet te bestaan. Alleen hijzelf heeft het recht om naar buiten te telefoneren. Hoeveel keer per dag of hoeveel hem dat kost, is erg onduidelijk.

Wij staan als organisatie totaal machteloos tegenover deze situatie en begrijpen niet hoe een land als Nederland Iraakse vluchtelingen uit Bagdad kan terugsturen.

De expo die gepland was samen met Samir gaat toch door zoals voorzien op 21 januari 2011. Het is een hart onder de riem van de kunstenaar dat zijn schilderijen in Brussel veilig zijn en ook nog worden tentoongesteld. Daarnaast hopen we dat extra persaandacht voor zijn situatie als Iraaks kunstenaar hem ook juridisch kan vooruit helpen.

Actief in hedendaagse kunstscène in Irak

Samir Hadi Al Zahawi werd geboren op 1 augustus 1976 te Bagdad. Hij behaalde zijn diploma beeldende kunst aan het Instituut voor Schone Kunsten van zijn geboortestad. Zelf doceerde hij er van 2003 tot 2005.

Hij was erg actief in de hedendaagse beeldende kunstscène in Irak, onder andere door zijn lidmaatschap van de Iraakse Vereniging voor Schone Kunsten en van de Nationale Kunstenvereniging.

Zijn schilderijen zijn een uitdrukking van z'n emoties, van onuitgesproken lijden vanwege de situatie in zijn vaderland. De manier waarop hij omgaat met kleur en licht spreekt tot ieders verbeelding.

In 2008 vluchtte hij weg uit Irak richting Europa. Het is pas in november 2010 dat hij opnieuw begon te schilderen bij Globe Aroma in Brussel. Op amper twee maanden tijd creëerde hij verscheidene werken. Aan deze creatieve periode kwam een bruusk einde op 14 december toen hij werd opgesloten in het gesloten asielcentrum in Vottem (bij Luik).

Vernissage als steunbetuiging

Globe Aroma nodigt iedereen uit op de vernissage van de tentoonstelling van het werk van Samir, als een steunbetuiging voor zijn huidige situatie en die van vele andere vluchtelingen die in menonwaardige omstandigheden worden opgesloten in België, Nederland en andere Europese landen.

Globe Aroma is een Brusselse, sociaal-artistieke organisatie, die enerzijds werk- en ontmoetingsruimte biedt aan

artiesten-zonder-papieren en anderzijds sociaal-artistieke projecten opzet met de grote groep nieuwkomers in België onder een steeds wisselende artistieke leiding.

Zo werd in 2009 het project 'De Tafel Keuken' en 'Made in Belgium' gerealiseerd onder leiding van Ernst Maréchal en in 2010 werd de expo en documentaire film 'Home and away' gecreëerd met een groep 'hedendaagse nomaden' door Ann Van de Vyvere.

De expo van Samir past in het kader van de werk- en ontmoetingsruimte van Globe Aroma, waar de kans geboden wordt aan nieuwkomers-kunstenaars in Brussel om hun werk tentoon te stellen.

Praktisch:

Vernissage van de tentoonstelling met werk van Samir Hadi Al Zahawi: vrijdag 21 januari 2011 om 18 uur in het atelier van Globe Aroma, Cellebroersstraat 16, 1000 Brussel.

De tentoonstelling loopt tot en met 8 maart 2011, van maandag t/m vrijdag van 9 tot 17 uur en daarbuiten ook na afspraak.

De Wereld Morgen, 2011.01.20, Els Rochette

UP

Kissebissen over criteria om Belg te worden

Nieuwe criteria voor naturalisatie pas een dag oud en MR wil al wijziging

BRUSSEL - Eén dag na de stemming over de nieuwe criteria om Belg te worden, staat de toepassing al ter discussie. De MR eist een herformulering van het integratie- en taalcriterium.

Vooraf bij N-VA kon men gisteren niet lachen met de bocht van de MR. 'Gestemd is gestemd', reageerde volksvertegenwoordiger Theo Francken. Een dag eerder had precies één MR-stem ervoor gezorgd dat de nieuwe criteria in de commissie naturalisatie werden aangenomen met negen stemmen tegen acht.

Die commissie besliste in oktober om de criteria om Belg te worden, aan te scherpen. Na twee maanden bereikte een werkgroep vorige week een compromis over striktere voorwaarden.

Van die consensus bleef eergisteren weinig over nadat vooral de Franstalige Brusselse politici in verzet gingen tegen het integratie- en taalcriterium.

Dat criterium zegt dat naast de kennis van één van de landstalen de aanvrager ook blijf moet geven van inspanningen om de taal van zijn woonplaats te begrijpen en te spreken en deel te nemen aan het gemeenschapsleven.

In de commissie is overeengekomen dat er heel wat mogelijkheden zijn om de integratie te bewijzen. Een verklaring van de buurman kan bijvoorbeeld volstaan. Ook de wil om zich de kennis van de streektaal eigen te maken, zou makkelijk aan te tonen zijn.

Volgens SP.A-kamerlid Karin Temmerman gaat het dan ook niet zozeer om een echte verplichting. 'Het is geen taalcriterium, het gaat om een inspanning om de taal van de streek waar men gaat wonen te leren. Het is dus een engagement om je te integreren in je buurt.'

Theo Francken ziet het anders. 'Je kan bijvoorbeeld perfect geïntegreerd zijn in een buurt waar alleen maar mensen van Arabische afkomst wonen. Maar als je op de jobmarkt een kans wil maken in Vlaanderen, moet je kennis van het Nederlands hebben.'

Jacqueline Galant (MR), de voorzitter van de commissie naturalisatie, die als enige Franstalige voor de strengere criteria stemde, werd gisteren in de kamer teruggefloten door de MR-fractie. De Franstalige liberalen vragen om de regel te herformuleren. Karine Lalieux (PS) had eerder al gezegd de regel te zullen negeren.

Karin Temmerman (SP.A) is daar niet gelukkig mee. 'De aangenomen tekst was een compromis, als je daar nu op terugkomt, krijg je een scheeftrekking.' Ook Francken reageert in die zin. 'We willen de lat niet lager leggen. Ook ik moet wetten waar ik neen tegen heb gestemd, eerbiedigen.'

Galant zei in een telefonische reactie dat de vraag van de MR moet begrepen worden als een vraag tot discussie over de juiste interpretatie van het taal- en integratiecriterium. 'We vragen geen nieuwe stemming, wel een nieuwe discussie.'

Volgens de voorzitter heeft de hele discussie niets te maken met de faciliteitengemeenten. 'De naturalisatie-aanvragen

komen niet vanuit de sjeke villawijken in Sint-Genesius-Rhode.'

SP.A suggereert om individuele naturalisatiebeslissingen weg te halen uit het parlement. 'Soms wordt het een soort politiek dienstbetoon.'

Tussen 2000 en 31 december 2009 dienden 132.509 personen een aanvraag tot naturalisatie in. Iets meer dan de helft werd aanvaard. Ook N-VA is voorstander om het aan een onafhankelijke commissie toe te wijzen. 'Maar dat kan niet zolang artikel 9 van de Grondwet niet voor herziening verklaard is.'

De Standaard, 2011.01.20, Pascal Dendooven

[UP](#)

Meer homo's zoeken asiel

Holebiverenigingen helpen asielinstantie

BRUSSEL - Asielzoekers geven steeds vaker aan homo te zijn. Maar hoe controleer je zoiets? Holebiverenigingen helpen de asielinstanties de juiste vragen stellen.

Tsjechië kreeg vorig jaar van Europa bakken kritiek toen het asielzoekers die beweerden homoseksueel te zijn naar heteroseksuele porno lieten kijken terwijl ze aangesloten waren aan een machine die de bloedtoevoer naar hun penis mat. De 'fallometrische tests' werden daarna niet meer gebruikt.

Het idee is - gelukkig - nooit in België opgekomen. Maar ook hier hebben de asielinstanties het moeilijk om te bewijzen of een asielzoeker homo is. Asielzoekers die vrezen te worden vervolgd of gediscrimineerd voor hun seksuele geaardheid, kunnen als vluchteling worden erkend. De jongste jaren zijn er opvallend meer zulke asielaanvragen met 'gendergebonden vervolgingsmotieven', van 116 in 2006 tot 362 in 2009.

Maar hoe controleer je zoiets? In tegenstelling tot politieke overtuiging valt seksuele geaardheid volledig binnen de privésfeer. Alleen door de juiste vragen te stellen, is het mogelijk homoseksuele asielzoekers van leugenaars te onderscheiden. Net daar schort het.

Daarom vraagt het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) nu advies aan holebiverenigingen.

'Het Commissariaat levert goed werk in een immens moeilijke opdracht. Maar er schort nog een en ander aan de interviews', zegt Jan Beddeleem. Hij is bestuurder van de vzw WISH. Als vertrouwenspersoon van asielzoekers die zeggen homo te zijn, heeft hij al vaak interviews meegemaakt.

'Zo hebben de ondervragers te weinig antropologische kennis over hoe het is om als homo in een bepaalde cultuur op te groeien, zoals de Masai in Kenia. Er wordt ook te vaak van uitgegaan dat iedereen zich al als homo heeft ontplooid als hij in België is.'

'Een voorbeeld: van asielzoekers wordt wel vaker verwacht dat ze weten welke homobars er in hun stad zijn of in welk artikel van het strafwetboek staat dat homoseksualiteit strafbaar is. Alsof elke homo dat weet. Wie niet op die feitelijke vragen kan antwoorden, draagt voor het Commissariaat niet bij tot de geloofwaardigheid van zijn verhaal. Maar wij vinden dat zulke vragen niet de kern van de zaak zijn', aldus Beddeleem.

'Aan de andere kant wordt er vaak niet gevraagd hoe de asielzoekers seksuele contacten leggen. Nochtans kan dat veel verduidelijken. Hoe begin je aan mannenseks op het platteland in Kenia? Hoe heb je dat al die tijd voor de gemeenschap verborgen gehouden? Voor niet-homo's is het heel moeilijk om daar creatief op te antwoorden. Die haal je er zo uit. Vragen over de seksuele daad zelf zijn dan weer uit den boze. Ze zijn discriminerend, omdat ze aan hetero's ook niet worden gevraagd.'

Ook woordgebruik, accenten, gebaren en uitdrukkingen doen veel. 'In het homomilieu in Kinshasa spreekt men vaak kipopo, een codetaal die afstamt van Togolese mijnwerkers, om de groep af te lijnen. Wie beweert zich regelmatig in het homomilieu in Kinshasa op te houden, maar die woorden niet kent, valt door de mand.'

'Ik zat eens bij een interview met iemand uit Tanzania. Die zei: "ik denk niet dat ik homo ben,. Daarmee bedoelde hij alleen dat hij nog geen anale seks had gehad, niet dat hij niet op mannen viel. Het zou goed zijn als het Commissariaat die gevoeligheden aanleert.'

De Standaard, 2011.01.20, Yves Delepeleire

[UP](#)

Migratie en vergunningsbeleid maken goedkope woningen snel duurder

De prijs van de op 10 procent na goedkoopste woonhuizen steeg gemiddeld van 53.000 euro in 2005 naar 80.000 euro in 2009. De prijs van de op 10 procent na duurste woningen steeg van 223.104 naar 275.000 euro, plus 23 procent. "In alle categorieën gold: hoe goedkoper de woning, hoe sterker de prijsstijging", zegt professor Johan Albrecht (Itinera, Universiteit Gent) in Trends.

Hoge prijsstijgingen hebben zware gevolgen voor mensen met beperkte middelen, berekende de denkgroep Itinera in een nieuwe studie. In 2005 kon een huishouden met 70.000 euro nog een kwart van de aangeboden woningen kopen. In 2009 is dat bedrag zelfs te weinig voor de goedkoopste woningen. Albrecht: "Vooral nieuwkomers worden dus getroffen door de hogere woningprijzen. Zij moeten zich richten op andere markten, huren bijvoorbeeld."

Kooplustigen met beperkte middelen worden van de markt verdreven door bieders met hogere budgetten die oorspronkelijk boden op betere woningen. Die zakken echter af naar de laagste categorieën. Daar stijgt de prijs.

Itinera komt tot de conclusie dat de stijging vooral een gevolg is van een stijgende vraag. Die is dan weer vooral een gevolg van de toename van het aantal buitenlanders in België. Sinds 2005 neemt het aantal huishoudens jaarlijks toe met 50.000. Die zoeken allemaal een woning. "Onder hen zijn er heel wat koopkrachtige kandidaten", verklaart Albrecht. "Drie op de vier komen uit het oude Europa van de 15. Geen armoezaaiers, dus. Zij richten zich ook op het middensegment van de woningmarkt."

In dezelfde periode was er een structurele daling van de productie van nieuwbouwwoningen, van 60.000 naar 45.000. Duizenden aspirant-nieuwbouwers haken af door de stijgende nieuwbouwkosten en richten zich noodgedwongen naar de markt van de bestaande koopwoningen.

Een strenge vergunningsbeleid is een asociale maatregel, omdat vooral de minder vermogende Belgen erdoor in hun geldbeugel worden getroffen. Albrecht: "Iemand moet de factuur betalen voor een ingreep in de economie. De vermogende Belg koopt zich gewoon vrij van de strenge regels door een villa te kopen in de groene voorsteden. Minder nieuwbouw toelaten, treft vooral de doorsnee Belg."

Knack, 2011.01.20, H.B.

UP

Nieuwe naturalisatiecriteria staan al onder druk

Na de N-VA weigert ook CD&V een aanpassing van de nieuwe naturalisatiecriteria.

De bevoegde Kamercommissie keurde de nieuwe naturalisatiecriteria dinsdag met een uiterst nipte meerderheid goed. Volgens N-VA en Open VLD gaat het om een verstrenging. Zo zouden kandidaat-Belgen in de toekomst ook inspanningen moeten doen om de taal van hun woonplaats te spreken.

Woensdag vroeg de MR-Kamerfractie, die daags voordien verdeeld had gestemd over de nieuwe criteria, een 'herformulering'. Zo vinden de Franstalige liberalen de passages over de 'taal van de woonplaats' en 'deelname aan het gemeenschapsleven' onduidelijk.

De N-VA reageerde onmiddellijk negatief op de vraag naar een aanpassing van de pas gestemde criteria. Donderdag stelde ook CD&V haar veto tegen de vraag van de MR.

De partij betreurt dat de tekst die in de commissie werd goedgekeurd door de MR in vraag wordt gesteld 'onder druk van een eenzijdige benadering van de problematiek' en vraagt dat het bereikte compromis wordt behouden.

Knack, 2011.01.20

UP

Steeds meer inburgeringscontracten en -attesten

In de eerste 11 maanden van 2010 (stand van zaken op 9/12) tekenden in Vlaanderen 17.624 personen een inburgeringscontract. 8.518 haalden een inburgeringsattest. Dat zijn er meer dan in heel 2009, toen het aantal inburgeringscontracten en -attesten respectievelijk 14.158 en 8.319 beliep. Dat blijkt uit het antwoord van Vlaams minister Geert Bourgeois op een schriftelijke vraag van Chris Janssens (Vlaams Belang).

De stijging situeert zich bijna volledig bij de nieuwkomers. In 2009 tekenden 11.611 personen een inburgeringscontract

tegenover 14.939 in 2010 (tot 9/12). Bij de "oudkomers" die al een tijd in ons land verblijven was er evenwel een lichte daling van 1.826 tot 1.628. In 2009 haalden 6.838 nieuwkomers een inburgeringsattest tegenover 7.176 in 2010. Ook hier was er een lichte daling voor de "oudkomers" van 1.167 tot 891.

In 2010 (tot 9/12) kregen 299 cursisten een boete opgelegd. In 133 gevallen was dat omwille van niet-tijdige aanmelding en in 199 gevallen omwille van vroegtijdige beëindiging van de cursus. De boetes variëren van 50 euro tot 750 euro. De zwaarste boete (750 euro) werd opgelegd omdat de betrokkene zich na een eerste inbreuk niet tijdig had aangemeld. Ook forse boetes (tot 400 euro) werden opgelegd voor het niet meewerken aan de intake. (belga/kve)

De Morgen, 2011.01.20

[UP](#)

Wettelijk samenwonen enorm populair

Wettelijk samenwonen is de voorbije jaren fors populairder geworden. Sinds 2004 is het aantal wettelijk samenwonenden meer dan verdriedubbeld, van 9.365 in 2004 naar 33.781 in 2009.

Het wettelijk samenlevingscontract bestaat sinds 2000. Enkele jaren later werd het statuut nog meer gelijkgeschakeld met dat van gehuwden. Dat zorgde ervoor dat het statuut - vooral in Vlaanderen - steeds meer succes kent. Sinds 2004 steeg het aantal wettelijk samenwonenden met maar liefst 361%.

Opvallend is dat de stijging geen daling van het aantal huwelijken teweegbrengt. Dat aantal bleef de voorbije jaren stabiel. Er worden wel een pak meer huwelijken dan wettelijke samenlevingscontracten ontbonden. Per drie contracten wordt er maar één ontbonden, de helft ervan dan nog om te kunnen huwen.

Geen topper bij holebi's

De cijfers van Wathelet geven ook aan dat holebi's niet massaal kiezen voor het statuut en dat wettelijk samenwonen helemaal niet populair is tussen verwanten. Ook familieleden kunnen wettelijk gaan samenwonen, maar hun aantal (0,1%) is verwaarloosbaar.

Becq besluit uit de cijfers ook dat het statuut niet massaal wordt misbruikt door vreemdelingen. Wie wettelijk samenwoont met een Belg kan sinds 2007 immers een verblijfsvergunning krijgen. De cijfers geven echter aan dat het aandeel van vreemdelingen dat van het statuut gebruik maakt stabiel is gebleven rond 15%. De afgesloten contracten worden ook niet meer verbroken dan dat bij Belgen het geval is. De CD&V'ster vindt dan ook dat het pleidooi om het wettelijk samenwonen af te schaffen niet op zijn plaats is. (belga/svm)

De Morgen, 2011.01.20

[UP](#)

'België mag geen asielzoekers naar Griekenland doorverwijzen'

De Belgische overheid heeft het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens geschonden toen ze een Afghaanse asielzoeker naar Griekenland doorverwees omdat hij de EU daar voor het eerst binnenkwam. Staatssecretaris voor Asiel en Migratie Wathelet gaat de aanvragen van asielzoekers die in Griekenland voor het eerst voet op Europese bodem gezet hebben prioritair behandelen.

De Europese Dublin II-regels voorzien dat, maar gezien de erbarmelijke Griekse asielopvang en het risico op onzorgvuldige afhandeling had ons land hem niet mogen doorverwijzen, aldus het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM) vrijdag.

De man in kwestie verliet Afghanistan begin 2008 en zette in Griekenland voor het eerst voet op EU-grond. In 2009 diende hij in België een asielaanvraag in, maar in lijn met de zogenaamde Dublin II-regels verwees ons land hem terug naar Griekenland voor de afhandeling van de procedure.

Meerdere schendingen

De Afghaan verzette zich echter met verschillende argumenten, die het EHRM nu allemaal volgt. Zo zijn de omstandigheden van de Griekse asielopvang ondermaats - met ondermeer een gebrek aan plaatsen en hygiënische voorzieningen - en liep de man het risico dat zijn procedure in Athene niet correct zou verlopen. Bovendien kon hij in België niet terugvallen op adequate beroepsmogelijkheden tegen zijn uitwijzing, aldus het Hof, die spreekt van meerdere schendingen tegen het mensenrechtenverdrag.

Klap voor Europese asielregels

De uitspraak betekent echter ook een belangrijke klap voor de Europese asielregels. Het gaat immers om het eerste arrest

in een zaak rond Dublin II, maar in totaal zijn er nog zo'n 960 zaken hangende.

De Afghaan in kwestie ontsnapte naar eigen zeggen van een moordpoging door de Taliban vanwege zijn job als tolk voor de internationale troepenmacht in Kaboel.

Prioritaire behandeling

Staatssecretaris voor Asiel en Migratie Melchior Wathelet heeft beslist een prioritaire behandeling te geven aan de aanvragen van asielzoekers die in Griekenland voor het eerst voet op Europese bodem gezet hebben. Dat meldt hij vrijdag in reactie op de veroordeling.

Wathelet 'neemt akte' van het arrest, maar merkt op dat hij eind oktober al besliste 'om alle overdrachten van asielzoekers aan Griekenland onder de Dublin II-verordening op te schorten'. Die opschorting blijft dus gehandhaafd, zoals ook in andere EU-lidstaten gebeurt.

Tegelijk zal de staatssecretaris alle betrokken asielaanvragen een prioritaire behandeling geven. 'Diegenen die niet tegemoet komen aan de criteria voor internationale bescherming, moeten terugkeren naar hun land van herkomst en zullen niet worden overgedragen aan Griekenland.'

Tot slot roept Wathelet Athene op snel orde op zaken te stellen. 'Griekenland ondermijnt immers het noodzakelijke vertrouwen tussen de lidstaten om een gemeenschappelijk asielsysteem te kunnen opbouwen', besluit hij.

De Standaard, 2011.01.21, llo

UP

België schond mensenrechten bij doorverwijzing Afghaanse asielzoeker

De Belgische overheid heeft het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens geschonden toen ze een Afghaanse asielzoeker naar Griekenland doorverwees omdat hij de EU daar voor het eerst binnenkwam. De Europese Dublin II-regels voorzien dat, maar gezien de erbarmelijke Griekse asielopvang en het risico op onzorgvuldige afhandeling had ons land hem niet mogen doorverwijzen, aldus het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM).

De man in kwestie verliet Afghanistan begin 2008 en zette in Griekenland voor het eerst voet op EU-grond. In 2009 diende hij in België een asielaanvraag in, maar in lijn met de zogenaamde Dublin II-regels verwees ons land hem terug naar Griekenland voor de afhandeling van de procedure.

Ondermaatse opvang in Griekenland

De Afghaan verzette zich echter met verschillende argumenten, die het EHRM nu allemaal volgt. Zo zijn de omstandigheden van de Griekse asielopvang ondermaats - met ondermeer een gebrek aan plaatsen en hygiënische voorzieningen - en liep de man het risico dat zijn procedure in Athene niet correct zou verlopen. Bovendien kon hij in België niet terugvallen op adequate beroepsmogelijkheden tegen zijn uitwijzing, aldus het Hof, die spreekt van meerdere schendingen tegen het mensenrechtenverdrag.

Morele schadevergoeding betalen

Concreet moet ons land de man nu een morele schadevergoeding van 24.900 euro betalen, net als 7.350 euro voor zijn kosten en uitgaven. België had immers moeten weten dat de Griekse omstandigheden fors te wensen overlieten. Griekenland - dat eveneens door het Hof op de vingers getikt werd - is hem 1.000 morele schadevergoeding verschuldigd en 4.725 euro voor kosten en uitgaven.

Klap voor Europa

De uitspraak betekent echter ook een belangrijke klap voor de Europese asielregels. Het gaat immers om het eerste arrest in een zaak rond Dublin II, maar in totaal zijn er nog zo'n 960 zaken hangende. Belangrijk is evenwel dat het Hof op zich niet gekant is tegen de Dublin II-regeling, zelfs al zadelt die de landen aan de buitengrens van de EU met extra lasten op.

Het Hof erkent die extra lasten, maar benadrukt dat deze Griekenland niet zomaar van zijn plichten uit het mensenrechtenverdrag ontheffen. Ook het feit dat de Griekse overheid de man meteen opsloot zonder hem te horen, veroordeelt het Hof, net als het politiegeweld bij zijn arrestatie nadat hij probeerde te vluchten.

De Afghaan in kwestie ontsnapte naar eigen zeggen van een moordpoging door de Taliban vanwege zijn job als tolk voor de internationale troepenmacht in Kaboel. (belga/eb/vsv)

De Morgen, 2011.01.21

UP

Conservatieve partijvoorzitter laakt islamofobie

LONDEN/BRUSSEL (AP, DS) - Volgens Sayeeda Warsi, de eerste moslima ooit in de Britse regering, zijn vooroordelen tegen moslims inmiddels gemeengoed geworden in het Verenigd Koninkrijk.

Barones Sayeeda Warsi (39) maakte haar opgemerkte toespraak gisteravond, voor de universiteit van Leicester. Warsi is van Pakistaanse origine. Ze is behalve medevoorzitter van de Conservatieve partij ook minister zonder portefeuille in de Britse regering. Dat maakt van haar de eerste moslima ooit in de Britse regering.

Vanuit haar functie is het haar geoorloofd over heel wat onderwerpen haar (geregeld zeer uitgesproken) mening te geven. Dat deed ze ook gisteravond, tijdens haar toespraak voor de universiteit van Leicester, waar ze aan de kaak stelde dat islamofobie - vooroordelen tegen moslims - blijkbaar heel gewoontjes is geworden in het Verenigd Koninkrijk. 'Het is een gewoon gespreksthema aan tafel', aldus Warsi. Ook de media spelen volgens haar hun rol, want sommige journalisten noemen zich trots islamfoob.

Warsi ergert zich eraan dat moslimgelovigen door de publieke opinie grofweg in twee categorieën worden ingedeeld: ofwel 'gematigd', ofwel 'extremistisch'. Dat kan leiden tot onbegrip en onverdraagzaamheid, aldus Warsi.

'Je kan je zo al voorstellen hoe er op de werkvloer of op school over die zogenaamde "gematigde moslims, wordt gesproken. De ploegbaas in de fabriek zal zijn werknemers bijvoorbeeld zeggen: "Maak jullie geen zorgen, de nieuwe werkracht is weliswaar islamitisch, maar het is een softe moslim., En op school zeggen de kinderen: "De burens zijn moslim, maar eigenlijk vallen ze wel mee., En over een vrouw in boerka wordt gefluisterd: "Ofwel wordt zij zwaar onderdrukt, ofwel maakt ze een politiek statement.,'

Volgens een recente studie wonen op dit moment ongeveer 2,9 miljoen moslims in het Verenigd Koninkrijk, terwijl dat er in 2001 1,6 miljoen waren.

Terwijl het aantal moslims de voorbije tien jaar sterk is gegroeid, kende het Verenigd Koninkrijk ook een groei van extremisme en terrorisme. In 2005 kostte een bomaanslag op het metro- en busnetwerk van Londen aan 56 mensen, de vier daders inbegrepen, het leven. Warsi ging in haar toespraak moslimextremisme niet uit de weg, maar ze benadrukte dat terreurdaden door een kleine groep moslims niet mogen leiden tot een veroordeling van een hele geloofsgroep.

De Standaard, 2011.01.21, (iro)

UP

De homo-test

Om geen erectie te krijgen tijdens het gezamenlijke douchen na afloop van het voetballen, levert de puberende homo die zich voor zijn geaardheid schaamt een innerlijk gevecht. Ik stelde me onder het stromende water altijd een dikke oude vrouw voor die met een hakbijl in stukken wordt gehakt. Ik nam een douche van bloed.

Dezelfde truc zou een leugenachtige asielzoeker in Tsjechië kunnen gebruiken die wordt gedwongen naar heteroseksuele porno te kijken, terwijl een machine de bloedtoevoer naar zijn penis meet. Kwestie van verbeeldingskracht. Alleen om die reden slaat die fallometrische test nergens op.

Gelukkig heeft België dergelijke peniscontroles nooit uitgevoerd. Ze doen denken aan methodes die de nazi's ontwikkelden om te zien of iemand wel echt een jood was of een crimineel. Straks worden uiterlijke kenmerken nog het criterium om te zien of iemand wel een homo is. De afstand tussen de ogen en de neus en de mond, de breedte van het voorhoofd. Doodgriazelig.

Een Duitse rechtbank weigerde onlangs een Iraanse asielzoeker naar Tsjechië terug te sturen, omdat de man in Tsjechië een fallometrische test zou moeten ondergaan. De Duitsers zijn zich er als geen anderen van bewust hoe menselijke experimenten kunnen ontaarden.

Volgens het Tsjechische ministerie van Binnenlandse Zaken zijn de fallometrische tests stopgezet, maar de minister van Binnenlandse Zaken, Radek John, beweert de tests nog altijd een goede zaak te vinden. Als asielzoekers niet echt kunnen bewijzen dat ze homoseksueel zijn, mogen ze geen asiel krijgen. Aanvragers van asiel die de procedure niet accepteren, moeten maar naar een ander land gaan, vindt de minister. Volgens Radek John hadden de betrokken mannen zelf om de tests gevraagd of er ten minste mee ingestemd.

Hoe kom je te weten of iemand wérkelijk homoseksueel is? Je kunt hem achtervolgen tot in zijn slaapkamer, maar zelfs daar wordt het bewijs niet noodzakelijkerwijs geleverd. Tussen de lakens wordt niet alleen verlangd, maar ook gedaan alsof. Je zou in iemands fantasie moeten inbreken, maar ook daar zijn gevoelens diffuus en onduidelijk.

Om zo heteroseksueel mogelijk over te komen, fietste ik wijdbeens naar school, mijn tas op het stuur, ik sprak met een lage stem en keek om naar de meisjes. Grappig dat de stoerste jongen uit de klas, voor wie ik het meeste ontzag had en tegelijk het bangste was omdat hij het ene na het andere meisje versierde, me vorig jaar een mail stuurde om te zeggen dat hij met een man was getrouwd, een Afrikaanse asielzoeker nota bene. Hij vroeg zelfs of ik zijn getuige wilde zijn.

Hoe kun je overtuigend bewijzen dat je een homo bent? Zelfs niet door met een man te trouwen, want de Afrikaan heeft inmiddels mijn vroegere klasgenoot verlaten voor een vrouw. Is hij daarom een bedrieger? Volgens mijn vriend die nog steeds van hem houdt, is zijn ex een zoekende ziel.

Het aantal vreemdelingen dat in België een asielaanvraag indient met 'gendergebonden vervolgingsmotieven' neemt volgens berichten in de krant explosief toe. In 2006 ging het om 116 asielzoekers, in 2009 al om 362. Dat lijkt me nog bijzonder weinig als je ervan uitgaat dat anderhalve procent van de mensheid homoseksueel is.

De selectiecommissie voor asielaanvragen zoekt naar strenge selectienormen. Iemand die beweert een homo te zijn, kan niet anders dan er een zijn. Maar wat dan met de biseksuelen. De mensen die niet weten wat ze voelen?

Vrijheid is dat je moet kunnen twijfelen. Dat is de grote verworvenheid in het Westen. Mensen in deze wereld kunnen vrij op zoek gaan naar wie ze zijn. Van de asielzoekers wordt verwacht dat ze hun gevoel onomstotelijk bewijzen. Dat is begrijpelijk. Maar het zou jammer zijn dat mensen gedwongen worden een karikatuur van zichzelf te worden. De homo uit te moeten hangen met de homokenmerken.

Dat is waar ik zelf tegen heb gevochten. Ik wilde nooit lijken op de verwijfde homo's die we kenden van de televisie. Ik wilde een normaal mens zijn. Ik hoef niet te gillen, met mijn tasje te zwaaien. Ik hoef niet op praalwagens tijdens gay pride mijn spieren te tonen. Wij in het Westen realiseren ons te weinig wat voor voorrecht het is om de vrijheid te hebben te kunnen zijn wie we willen zijn. Om onze gevoelens op alle mogelijke manieren te kunnen onderzoeken. Wij kunnen een authentiek leven leiden. Een asielzoeker wil dat evengoed.

Oscar van den Boogaard is schrijver. Zijn column verschijnt elke vrijdag.

De Standaard, 2011.01.21

UP

De vrije keuze van minister Leers inzake Sahar

Afghaanse vrouwen hebben maar zeer beperkt de mogelijkheid om zich aan de heersende normen en opvattingen te onttrekken.

Het is voor hen uitsluitend denkbaar om een moderne levensstijl te hebben, als hun familie het daar mee eens is. Vrouwen die terugkeren naar Afghanistan hoeven alleen dan geen problemen te verwachten, indien zij zich conformeren aan de traditionele Afghaanse normen. Dat is wat samengevat in het Algemeen ambtsbericht Afghanistan van het ministerie van Buitenlandse Zaken van juli 2010 staat. Wat zijn die traditionele Afghaanse normen voor vrouwen dan wel?

Werkvloer

Vrouwen worden niet geacht een beroep uit te oefenen waarbij zij mannen op de werkvloer kunnen tegenkomen. Zij mogen zich niet door mannelijke artsen laten onderzoeken, waardoor hun toegang tot medische zorg uitermate beperkt is. Er zijn namelijk maar heel weinig vrouwelijke artsen in Afghanistan. Ook de bewegingsvrijheid van vrouwen is gering. Hoewel het Afghaanse burgers wettelijk is toegestaan om vrij te reizen binnen en buiten het land, geldt in de praktijk dat vrouwen en meisjes niet alleen kunnen reizen.

De traditie gebiedt dat vrouwen thuis worden gehouden. In dorpen en op het platteland mogen vrouwen niet in taxi's of bussen zonder mannelijke begeleider omdat zo'n zelfstandig reizende vrouw als een weggelopen vrouw beschouwd wordt. Wanneer een vrouw alleen Afghanistan wil verlaten, wordt zij lastiggevallen op het vliegveld. Vrouwelijke journalisten lopen een groot risico te worden bedreigd of mishandeld.

Het Afghaanse rechtstelsel kampt met ernstige en systematische problemen, waardoor de wet de facto geen bescherming biedt aan burgers. Bij gebrek aan opleiding baseren veel rechters hun oordeel op tribaal recht, de sharia of lokale gebruiken. De belangen van vrouwen en kinderen worden in deze vorm van rechtspraak nauwelijks of niet gehoord. Ze krijgen met andere woorden geen eerlijk proces. Vrouwen worden vaak beschuldigd van overspel en zonder bewijs gevangengezet.

Verkracht

Zij lopen dan het risico verkracht te worden door gevangenebewaarders en politieagenten. Mannen die hun echtgenotes laten werken of zelfstandig reizen worden vaak als ongelovig getypeerd. 'De positie van de vrouw wordt voor een groot deel bepaald door de toepassing van tradities. Zo bestaan er geen officiële kledingvoorschriften voor vrouwen, maar dragen veel vrouwen toch een boerka, daar ze dan minder risico lopen te worden lastiggevallen op straat.'

Ik verzin dit allemaal niet zelf, het is letterlijk terug te vinden in het Algemeen ambtsbericht. In de zaak over het Afghaanse meisje Sahar en haar familie, lijkt het erop dat minister van Immigratie en Asielzaken Leers de passage uit het ambtsbericht waarin het volgende staat 'Over het algemeen geldt dat vrouwen die terugkeren naar Afghanistan alleen geen problemen hoeven te verwachten indien zij zich (tenminste uiterlijk) conformeren aan de traditionele Afghaanse normen' mogelijk verkeerd heeft gelezen.

De strekking van deze passage is dat je beslist problemen kunt verwachten als je je niet conformeert aan de traditionele Afghaanse normen. Er staat niet, dat je je 'alleen maar' aan de Afghaanse normen hoeft te conformeren, om niet in de problemen te raken. Toch was dat laatste een belangrijk onderdeel van het verweer van de minister.

Vreemd

Dat verweer zit vreemd in elkaar. De minister is van mening dat het gezin niet aannemelijk heeft gemaakt dat het wegens een westerse levensstijl gevaar loopt bij terugkeer naar Afghanistan. Goed, dat kan. De minister zou daar gelijk in kunnen hebben. Maar dan komt het op Sahar, de veertienjarige dochter. Het gezin is bang dat het meisje door haar westerse levensstijl gevaar loopt op schending van artikel 3 van het EVRM dat luidt dat 'Niemand mag worden onderworpen aan foltering of aan onmenselijke of vernederende behandelingen of bestraffingen.'

Als Leers nu consequent was, zou hij moeten zeggen dat er geen aanwijzingen voor zijn dat Sahars recht om niet gefolterd, vernederend behandeld of bestraft te worden, vanwege haar westerse levenswijze in gevaar is. Maar dat zegt Leers niet. In feite onderkent hij dat risico. Hij stelt namelijk dat Sahar zich kan onttrekken aan mogelijke schending van artikel 3 van het EVRM, door zich aan te passen aan de Afghaanse cultuur.

Er is dus volgens de minister niet overtuigend aangetoond dat men in moeilijkheden raakt door een westerse levensstijl, maar wanneer het om Sahar gaat denkt hij daar opeens anders over. Leers erkent opeens dat ze gevaar loopt, maar vindt dat dit haar eigen keuze is. Ze kan het namelijk voorkomen door zich aan te passen.

Dit is dus de visie van onze minister op cultuur. Wanneer je binnen een bepaalde tribale en islamitische cultuur het gevaar loopt dat je fundamentele vrijheden worden aangetast en je mensenrechten geschonden, dan is dat dus je eigen keuze. Je kunt je ook gewoon in huis laten opsluiten, een boerka dragen, je laten uithuwelijken en sterven omdat je geen mannelijke dokter mag bezoeken.

Vernederen

Dan word je niet aan vernederende behandelingen of bestraffingen blootgesteld. Dat al die zaken op zichzelf vernederend zijn en gewelddadig tegenover vrouwen, dat het hier om een schending van mensenrechten gaat, is niet relevant voor Leers. Hij sanctioneert in feite de situatie dat iemand die tegen de traditie ingaat wel gevaar loopt op schending van artikel 3 van het EVRM. Hoezeer een minister zich ook onder curatele van een gedoogpartij voelt staan, hij zou zich niet tot aan een dergelijke minachting voor basale mensenrechten en fundamentele vrijheden van een meisje van veertien moeten schuldig maken.

De rechter vond dat de minister op zijn beurt niet voldoende had aangetoond dat van Sahar verlangd kan worden om zich aan de Afghaanse cultuur aan te passen om schending van artikel 3 van het EVRM te voorkomen. De rechtbank motiveert dit als volgt. Het meisje heeft op zeer jonge leeftijd Afghanistan verlaten en het grootste deel van haar leven in Nederland gewoond. Zij heeft zich geen Afghaanse opvattingen en normen eigen gemaakt omdat ze van jongs af aan is opgevoed met Nederlandse opvattingen.

Westerse normen

Haar persoonlijkheid heeft zich voor een belangrijk deel al gevormd en de westerse normen en waarden maken daar deel van uit. 'De rechtbank vermag niet zonder meer in te zien dat onder deze omstandigheden van haar kan worden gevergd dat zij zich in Afghanistan aanpast aan de aldaar heersende cultuur en normen, die, naar niet in geschil is, wezenlijk verschillen van de Nederlandse. Door zich aan te passen zou zij in wezen haar in Nederland gevormde persoonlijkheid moeten verloochenen.'

Zou dat volgens de rechtbank ook omgekeerd van toepassing zijn? Kan van iemand wiens persoonlijkheid gevormd is door een combinatie van niet-westerse, tribale en islamitische normen verwacht worden dat hij zich aanpast aan de Nederlandse normen als hij hier komt, of verloochent hij dan ook zijn persoonlijkheid? Ik denk niet dat de rechtbank zoiets bedoelt. Bedoeld wordt dat men niet gedwongen zou moeten zijn om zijn persoonlijkheid te verloochenen ten einde zeker te stellen dat zijn mensenrechten en vrijheden niet geschonden worden. Maar ook al wordt dat dus waarschijnlijk bedoeld, het staat er niet.

Er zou een veel diepere doordenking nodig zijn van wat hier allemaal in deze zaak aan de orde is gesteld door de minister, door de betrokken onderzoekers en door de rechter. Wat is de verhouding tussen persoonlijkheid en cultuur? Staat cultuur gelijk aan persoonlijkheid of juist niet? En hoe zit het met religie en religieuze gebruiken en persoonlijkheid? Wat is de relatie tussen persoonlijkheid en burgerschap? Wat zou het antwoord op die vragen voor consequenties moeten hebben voor ons immigratie- en integratiebeleid? Helaas lijkt nooit de tijd genomen te worden voor een diepere doordenking van dergelijke vragen.

Daarom zal het debat alsmede het beleid ook nooit de indruk wekken diep te gaan. Het zal altijd gevoerd worden in vluchtige verontwaardiging. Daardoor kan het gebeuren dat een minister van een meisje vraagt of zij maar even de keuze wil maken om zich volledig te onderwerpen aan de vernederende en onderdrukkende gebruiken en gewoonten van Afghanistan. Daarmee heeft hij er niet bepaald voor gekozen om het beste uit te dragen van onze cultuur. Dat is geheel zijn eigen vrije keuze, wat zijn redenering over de keuzevrijheid van Sahar pijnlijk en beschamend maakt.

de Volkskrant, 2011.01.21, Amanda Kluveld

UP

Illegaal krijgt twee jaar voor stalking OCMW-medewerkster

Een 30-jarige illegaal is door de rechtbank in Veurne veroordeeld tot twee jaar cel voor stalking van een OCMW-medewerkster uit Koksijde en het slaan van een politieman.

De man werd begin vorig jaar reeds voorwaardelijk veroordeeld voor belaging van de OCMW-medewerkster. Nadat hij naar Marokko was uitgewezen door de Dienst Vreemdelingenzaken, keerde hij naar België terug. De man was ziekelijk verliefd en bleef het slachtoffer bestoken met sms'en en telefoontjes.

Toen de politie hem om die reden oppakte, gaf hij een een slag aan een politieagent. De rechter beval de onmiddellijke aanhouding van de man. (belga/vsv)

De Morgen, 2011.01.21

UP

'Islamofobie vandaag doodnormaal'

Vooroordelen tegen moslims uiten, is vandaag doodnormaal geworden in het Verenigd Koninkrijk. Dat stelt Sayeeda Warsi (39), zelf van Pakistaanse origine en moslima, medevoorzitter van de Britse conservatieve partij en minister in de regering-Cameron. In een toespraak klaagde Warsi gisteravond de islamofobie in Groot-Brittannië aan.

De Standaard, 2011.01.21

UP

Ngo's vragen radicale wijziging in Europese asieltransfers

Verschillende Belgische en internationale ngo's - waaronder Vluchtelingenwerk Vlaanderen en Amnesty International - hopen dat er snel een 'radicale wijziging' komt in de transfers van asielzoekers tussen Europese lidstaten.

Ook het Belgische beleid op vlak van de Europese Dublinregels moet anders, vinden ze, nu het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM) ons land veroordeeld heeft in een nieuw arrest ter zake.

De bewuste Dublin II-verordening bepaalt dat EU-lidstaten asielzoekers mogen doorverwijzen naar het land waar ze voor het eerst voet op Europese bodem gezet hebben. Dat ons land dat echter nog deed terwijl het op de hoogte was van de erbarmelijke Griekse asielopvang, kon voor het EHRM niet door de beugel.

'België stuurde de laatste jaren regelmatig asielzoekers terug naar Griekenland', benadrukken de ngo's. Ze erkennen dat bevoegd staatssecretaris Melchior Wathelet die werkwijze intussen tijdelijk heeft opgeschort, maar vragen een onvoorwaardelijke stop tot Griekenland 'een kwaliteitsvol asiel- en opvangbeleid kan verzekeren'.

Voor de organisaties bewijst het arrest 'dat het Dublinsysteem niet werkt'. 'Het is gebaseerd op de veronderstelling dat alle EU-lidstaten een gelijkwaardige bescherming bieden aan asielzoekers', wat duidelijk niet het geval is, aldus de ngo's. Zij vragen daarom een nieuw, rechtvaardiger systeem, 'gebaseerd op de beginselen van solidariteit en gedeelde verantwoordelijkheid'.

De organisaties die zich achter de oproep schaarden, zijn Caritas International, Ciré, Jesuit Refugee Service Belgium en de Europese koepelorganisatie ECRE. Ook de advocaat van de Afghaanse asielzoeker uit het arrest sloot zich erbij aan.

De Standaard, 2011.01.21, Ilo

UP

Personeel gesloten centrum Vottem blijft staken

Het personeel van het gesloten centrum in Vottem heeft besloten om de staking voort te zetten. Dinsdag om 10 uur is een

nieuw overleg voorzien met de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ).

De vakbond is geen voorstander van verdere acties, maar moest vrijdag vaststellen dat het personeel niet opnieuw aan het werk wil vooraleer de DVZ ter plaatse is gekomen.

De werknemers gingen donderdag in staking. Ze eisen een heronderhandeling van de aanwezigheidsquota. (belga/vsv)

De Morgen, 2011.01.21

UP

Personeel gesloten centrum Vottem weer aan het werk

Het personeel van het gesloten centrum in Vottem heeft om 17 uur het werk hernomen. De werknemers waren sinds gisterenmiddag in staking.

Dinsdag wordt een ontmoeting met de directie van de Dienst Vreemdelingenzaken georganiseerd. Het personeel eiste dat de DVZ ter plaatse kwam en daarom zal de vergadering in Vottem plaatsvinden. De werknemers eisen een heronderhandeling van de aanwezigheidsquota. (belga/svm)

De Morgen, 2011.01.21

UP

Staking in asielcentrum De Refuge in Brugge afgewend

De staking in het gesloten centrum voor uitgeprocedeerde asielzoekers De Refuge in Brugge voor maandag is afgewend. Er is een akkoord voor een betere toepassing van de gemaakte afspraken en op korte termijn volgt er bijkomend overleg met staatssecretaris Melchior Wathelet (cdH).

De socialistische vakbond ACOD AMiO diende op 13 januari een stakingsaanzegging in na enkele ernstige veiligheidsincidenten in het centrum.

"Er is een engagement om de maatregelen inzake veiligheid in het centrum beter op te volgen en toe te passen", zegt algemeen secretaris Guido Rasschaert van ACOD AMiO. "Op korte termijn komt er verder overleg op het kabinet van de staatssecretaris. Misschien moet de oude piste van Binnenlandse Zaken eens worden opgerakeld. Die voorziet in een speciaal regime voor vluchtelingen die zich agressief gedragen of met een psychisch probleem kampen. We hopen alvast op een pragmatische beleid dat in een betere bescherming voorziet van het personeel."

Bij de bekendmaking van de stakingsaanzegging was er sprake van ernstige veiligheidsincidenten, zoals vechtpartijen, het gooien van biljartballen, razernij en brandstichting. (belga/ka)

De Morgen, 2011.01.21

UP

Taaldiscussie besmet nieuwe snel-Belgwet

BRUSSEL - De communautaire tegenstelling dreigt nu ook de snel-Belgwet te beïnvloeden.

De commissie Justitie is volop bezig met het aanpassen van de snel-Belgwet uit 2000, maar de verbroken consensus over de nieuwe naturalisatiecriteria dreigt dit debat te vergiftigen. 'Ik had gehoopt dat de consensus die we hadden in de werkgroep Naturalisatie, de aanzet zou zijn om tot een goede aanpassing van de snel-Belgwet te komen', zegt Carina Van Cauter (Open VLD).

Van Cauter zegt dat alles aan alles hangt: het asielbeleid, de naturalisatiecriteria, de snel-Belgwet en de regels over gezinshereniging. 'De nationaliteitsverwerving moet migratieneutraal zijn. Belg worden mag geen gemakkelijke manier worden om aan een verblijfsvergunning te geraken. We kunnen niet het OCMW van heel de wereld zijn.'

Van Cauter vindt dat gezien de instroom via het asielkanaal, de overheid misbruiken van andere kanalen (naturalisatie, schijnhuwelijken, regularisaties) moet beletten. 'We moeten zelf uitmaken hoeveel migranten we nodig hebben en aankunnen en daarop ons beleid afstemmen.'

De nieuwe criteria inzake naturalisatie hadden een eerste stap moeten zijn om over de partij- en taalgrenzen heen een consensus te bereiken. 'En we hadden die consensus', zegt Van Cauter die de basisnota schreef.

Ook Gerald Kindermans (CD&V) die het compromis in de werkgroep mogelijk maakte door de integratie-eis zo te

formuleren dat alle leden van de werkgroep ermee instemden, betreurt dat het taalcriterium op het laatste ogenblik de sfeer vergiftigde. 'Wie is het er niet mee eens dat het begrijpen en spreken van de taal de beste troef is om zich te integreren in de samenleving', zegt Kindermans. 'Jammer dat enkele Brusselse Franstaligen zich op het laatste ogenblik verzet hebben. Ze hebben van een logische integratievraag een communautaire kwestie gemaakt. De Brusselse Franstaligen zien er iets in dat ze zelf niet op Franstaligen willen toepassen in de rand.'

De vraag is hoe hard het afwijzen van de taal- en integratievraag de discussie over de snel-Belgwet zal besmetten. 'Vandaag is er geen enkele integratievereiste en geen enkele controle van de kennis van de taal om Belg te worden. Geen enkele Vlaamse partij zal aanvaarden dat het integratiecriterium niet in de nieuwe snel-Belgwet komt', meent Kindermans. Hij wijst erop dat de Walen alle begrip hadden voor de eis, maar dat de Brusselse Franstaligen er een ander debat van maakten. 'Jacqueline Galant (MR), de voorzitter van de commissie naturalisatie, dreigde zelfs met ontslag.'

De Standaard, 2011.01.21, Pascal Dendooven

[UP](#)

Wathelet gaat asielvragen uit Griekenland prioritair behandelen

Staatssecretaris voor Migratie Melchior Wathelet (cdH) gaat asielaanvragen van mensen die via Griekenland naar ons land gereisd zijn prioritair behandelen. Dat zei hij in een reactie op het arrest-MSS van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens in Straatsburg.

Volgens dat arrest moet België een Afghaans asielzoeker die op de vlucht was voor de taliban, ruim 32.000 euro schadevergoeding betalen, omdat ons land de man op 15 juni 2009 had teruggestuurd naar Griekenland.

Wie in de Europese Unie asiel wil aanvragen moet dat doen in het eerste EU-land waar hij binnenkomt. Dat was in dit geval Griekenland. De Afghaan reisde echter door naar België en vroeg hier asiel. België stuurde de man terug naar Griekenland, zoals moet van de "Dublinregels" van de EU.

Griekenland

Maar Griekenland vangt asielzoekers nauwelijks op, asielzoekers moeten er op pleinen slapen en worden door burgerwachten verjaagd. Griekenland erkent ook bijna geen personen als vluchteling: een Irakees heeft in Duitsland 77% kans op erkenning als vluchteling, in Griekenland geen enkele. Straatsburg vindt dat het Griekse asielbeleid de mensenrechten schendt.

"België had dit slechte beleid moeten kennen en moeten nagaan of Griekenland de asielregels wel naar behoren toepaste. België mocht de Afghaan niét terugsturen, omdat hij daar een reëel risico liep om te worden teruggestuurd naar Afghanistan", meent Straatsburg. Omdat België dit toch deed schond ons land het verbod op foltering (artikel 3 van het Europees Mensenrechtenverdrag). Ook had de Afghaan onvoldoende mogelijkheden om in beroep te gaan tegen die terugwijzing en daardoor werd ook artikel 13 van dat Mensenrechtenverdrag geschonden.

Schadevergoeding

België werd dus veroordeeld tot een schadevergoeding, die vier keer zo hoog is dan die van Griekenland. Merkwaardig, want het is toch Griekenland dat de rechten van de asielzoeker daadwerkelijk schond, terwijl België alleen maar de bestaande regels van de Europese Unie toepaste.

Staatssecretaris voor Migratie Melchior Wathelet (cdH) heeft al op 20 oktober 2010 beslist om geen asielzoekers meer terug te sturen naar Griekenland. Hij gaat "Griekse" asielverzoeken nu prioritair afhandelen. Het Griekse probleem is daardoor echter één van de oorzaken van de Belgische asielcrisis: Griekenland wentelt zijn asielproblemen af op de rest van de Europese Unie.

Het is de eerste keer dat een land door Straatsburg ten gronde wordt veroordeeld omdat het de Dublinregels naleeft. Eerder al waren er honderden kortgedingen terzake. Griekenland zal nu zeker zijn asielbeleid moeten herzien en de EU haar Dublinregels.

Meer over de manier waarop Griekenland zijn asielproblematiek exporteert naar België vind je op de expertenpagina van John De Wit.

Gazet van Antwerpen, 2011.01.21, JDW

[UP](#)

België veroordeeld wegens doorsturen asielzoeker

MIGRATIE

BRUSSEL - Voor het eerst heeft het Europese Hof voor de Rechten van de Mens een land veroordeeld omdat het naar

Griekenland doorverwijst.

Het arrest laat België niet langer toe om asielzoekers door te verwijzen naar Griekenland. In afwachting van de uitspraak bij het Europese Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM) was ons land daar wel al in oktober vorig jaar mee gestopt. De bevoegde staatssecretaris Melchior Wathelet (CDH) is niet van plan om daar verandering in te brengen.

'In de plaats behandelen we de dossiers zelf zo snel mogelijk, zodat de asielzoeker hier de vluchtelingenstatus krijgt of terug moet keren naar zijn land van herkomst.' Onder meer Nederland, Duitsland en Zweden zijn ook gestopt met die doorverwijzingen.

'Ik vind het wel moeilijk aanvaardbaar dat ons land moet opdraaien voor de situatie in Griekenland', zegt de staatssecretaris. 'Het zijn zij die de internationale en Europese rechtsregels niet respecteren. Tijdens het Belgische voorzitterschap van de Europese Unie (de tweede helft van vorig jaar, red.) hebben we Griekenland duidelijk gemaakt dat het zijn werkwijze moet veranderen.'

Door de Afghaanse asielzoeker M.S.S. naar Griekenland door te sturen heeft België volgens het Europese Hof de artikels over 'recht op leven', 'verbod van onmenselijke behandelingen' en 'recht op een daadwerkelijk rechtsmiddel' overtreden. Ons land moet de man 24.900 euro morele schadevergoeding betalen, plus 7.350 euro voor zijn kosten en uitgaven.

In 2009 kwam M.S.S. aan in ons land. Hij vroeg hier asiel aan omdat hij in zijn thuisland naar eigen zeggen werd bedreigd door de Taliban. Hij werkte er als tolk voor de Isaf-troepenmacht.

Tijdens het vooronderzoek kwam de Dienst Vreemdelingenzaken tot de vaststelling dat hij de Europese Unie was binnengekomen via Griekenland.

In de EU is het de normale gang van zaken dat het land waarlangs een asielzoeker binnenkomt de aanvraag verwerkt. De zogeheten 'Dublin II-conventie' regelt dat.

Maar voor Griekenland ligt die afspraak moeilijk. Het is algemeen geweten dat de omstandigheden voor asielzoekers daar beneden alle peil liggen. De VN-vluchtelingenorganisatie UNHCR omschreef de Griekse situatie onlangs nog als 'een humanitaire crisis'.

De Afghaan getuigde dat hij er werd opgesloten in een overbevolkt opvangcentrum. Na zijn vrijlating moest hij overleven op straat.

De uitspraak zet de Dublin-conventie, waarvan vooral de grenslanden van de EU de gevolgen dragen, op de helling. Bij het Hof lopen nog meer dan negenhonderd soortgelijke zaken. Europa werkt aan een herziening van het akkoord.

De Standaard, 2011.01.22, (vhn)

UP

PVV staat in provinciehuis geen enkel hoofddoekje toe

DEN HAAG - De PVV wil het provinciehuis van Noord-Holland tot verboden terrein voor hoofddoekjes verklaren. Als het aan lijsttrekker Hero Brinkman ligt, komen zelfs bezoekers er met een hoofddoek niet meer in.

In het verkiezingsprogramma keert de PVV zich nog alleen tegen boerka's en hoofddoekjes voor ambtenaren en bestuurders van de provincie. De partij vindt dat gedeputeerden en ambtenaren het goede voorbeeld moeten geven.

Maar Brinkman wil in Haarlem dus nog een stap verder gaan. "Voor ons staat het hoofddoekje symbool voor de onderdrukking van de vrouw," zegt hij vandaag in een interview met Het Parool. "Symbolen zijn belangrijk."

Zelfs voor gasten met een hoofddoek zal hij geen uitzondering maken. Dat blijkt ook wel uit het antwoord op de vraag of Brinkman straks als Statenlid in Noord-Holland bijvoorbeeld de gehooftdoekte stadsdeelvoorzitter Fatima Elatik van Amsterdam-Oost voor overleg zou willen ontvangen.

"Ik ga met iedereen praten, maar ze komt het provinciehuis niet in," reageert Brinkman. "We zullen ergens anders moeten afspreken."

De PVV doet 2 maart voor het eerst mee aan de verkiezingen voor het provinciebestuur. Als de landelijke peilingen ook voor Noord-Holland opgaan, kan de partij op elf van de 55 zetels rekenen. Daarmee is de nieuwkomer een serieuze kandidaat voor Gedeputeerde Staten in Noord-Holland.

Het Parool, 2011.01.22, (Patrick Meershoek & Bart Van Zoelen)

UP

Van Klein Kasteeltje naar de Zestien

Ex-vluchteling Ayan Mohamud Yusuf: thuis bij 's lands eerste burger

Wie de premier bezoekt, wordt ermee verwelkomd: de brede glimlach van Ayan Mohamud Yusuf. De frêle dertigjarige is zowat 'la mama' op het kabinet van Yves Leterme. Het verhaal van een vluchteling die het tot de zestien schopte. 'Asiel zoeken, dat is alleen maar om een begin vragen.'

Of ze mee mocht. Dat had ze haar baas nog nooit gevraagd. Het was de laatste dag van 2010 en Yves Leterme ging op bezoek bij enkele opvangcentra voor asielzoekers. Het bleef maar vriezen, de sneeuw bleef maar liggen, het was koortsachtig zoeken naar gegarandeerde warmte voor een massa verkleumde vluchtelingen. Ze wou mee. Omdat ze ooit zelf net zo op de vlucht was. Omdat ze haar baas misschien kon helpen begrijpen hoe het voelt om niemand te zijn. Maar ook omdat ze heel even terug wou naar de plek waar het dertien jaar geleden was begonnen. Heel even terug naar af. Haar naam is Ayan Mohamud, en ooit was dat het enige wat ze nog had.

Oudejaar 2010 is in stilte voorbijgegaan. Na haar terugkeer naar het Klein Kasteeltje leek de jaarwissel Ayan net iets te relatief. Er was veel te veel 'groters' om te verhaspelen. 'Ik had het niet echt zien aankomen. Maar wat een emotionele bom. Om terug te keren naar de plek van de meest uitzichtloze periode uit mijn leven. Om terug te keren naar mezelf als vluchteling in een vreemd land, en nu aan de zijde van de premier van dat land. Het deed me warm en koud tegelijk voelen. Ik voelde me trots. Op mezelf nog wel. En dat was, wellicht, voor het eerst in mijn leven. Hoe vreemd dat ook klinkt: die fierheid heb ik moeten verwerken.'

De Naomi van de Zestien

Ayan Mohamud Yusuf valt op. Net als die twee andere beroemde vrouwen uit haar geboorteland Somalië, Ayaan Hirsi Ali en Waris Dirie. Ze heeft eenzelfde uitstraling, tegelijk sterk en gracieus, al stopt de vergelijking meteen ook daar. Ze was VT4 opgevallen op de beelden van Yves Letermes verrassingsfeestje, vorig jaar, voor zijn vijftigste verjaardag. Het feestthema was 'China', en om er als zwarte toch een beetje Chinees uit te zien had ze een pruik met lang zwart sluijk haar opgezet. Net Naomi Campbell, vond VT4, die de dag erna voor Vlaanderen Vandaag met een pruikfoto van Ayan de straat op trok. Negen op de tien bevroegden bevestigden de gelijkenis - zo werd ze zeer VT4-gewijs 'de Naomi van de Zestien'.

CD&V-senator Rik Torfs was Ayan al langer opgevallen. Dat ze in de politiek moet gaan, heeft hij haar eens gesuggereerd. Mondig, intelligent, en wat een verhaal: de meeste politici moeten met minder starten. Een geweldig compliment. 'Ook niet meer', vindt ze. 'Ik zou natuurlijk ergens wel willen. Om met mijn ervaring te kunnen wegen op het asielbeleid bijvoorbeeld, om gericht lotgenoten te kunnen helpen. Maar politiek is zoveel meer. Zoveel strategie ook, ik denk niet dat ik daar zin in heb. Trouwens, laat ik maar niet naast mijn schoenen lopen. Ik werk diep achter de schermen. De logistieke vliegende keeper van het kabinet, zeg maar. Een zeer gedreven en enthousiaste keeper, maar voorlopig toch ook niet meer (glimlacht).'

(Nog) geen politiek voor Ayan Mohamud Yusuf, dus. Maar in de week dat de snel-Belgwet wordt aangepakt en waarin staatssecretaris voor Asiel en Migratie Melchior Wathelet zijn 'cijfers' voorstelt, wil ze op onze vraag als 'ex-cijfer' wel even haar verhaal doen.

Ik was elf toen de oorlog begon. De onrust in Somalië was er al sinds mijn zesde, maar toen brak de burgeroorlog plots in alle hevigheid los. Net op het moment dat ik op vakantie was bij mijn oom. Het was te gevaarlijk om terug te keren naar mijn ouders in het centrum van Mogadishu, ik ben mee gevlucht met het gezin van mijn oom. De volgende twaalf jaar zou ik mijn ouders en mijn broers en zussen niet meer zien. Of toch, één keer. Heel even. Maar er was geen tijd voor emoties. En het was te gevaarlijk om samen te blijven. We moesten opsplitsen, ons verdelen over de auto's die er waren. Aan de grenzen lieten ze meestal maar een beperkt aantal auto's door, het kwam er dus op aan om ons te verspreiden.

Ik was de op één na jongste van het gezin. De donkerste van ons allemaal. Misschien wel de favoriet van mijn moeder. Natuurlijk was het hard om plots zonder hen te vallen. Ik begreep er niks van. De volgende zes jaar was één lange vlucht. Van een dorpje bij de grens met Kenia, naar Addis Abeba in Ethiopië, tot in Assab Eritrea. Mijn oom en tante hebben goed voor me gezorgd, maar het was een eenzame en ongelukkige tijd. Altijd weer een nieuwe taal leren, een nieuwe school, nieuwe vrienden. De onzekerheid of mijn familie nog leefde. Het geluid van de gewerschoten dat samen met de avond begon. De onschuld van mijn kindertijd heeft exact elf jaar geduurd.

Eén beeld van de oorlog heb ik gezien. En blijf ik zien. De deur die open geschopt werd en iemand die daar stond met zijn ingewanden in zijn handen. Zoiets krijg je niet meer gewist. En toch heeft dat me minder geraakt dan de dood van mijn lievelingsoom. Het was tijdens één van onze vlucht sessies. Hij zat twee auto's voor ons. We werden beschoten en een kogel is dwars door zijn nieren gegaan. Het is de meest pijnlijke manier om te sterven. Hij heeft er een hele dag liggen doodgaan. Geen artsen, geen ziekenhuizen - onbestaande concepten in zulke tijden. Het is een machteloosheid die ik hoop nooit meer te hoeven voelen.

'Waar zouden we zijn?' Mijn oom had iemand, een mensenhandelaar, betaald om ons naar de Verenigde Staten te brengen. We waren net geland in Zaventem, die man ging naar het toilet en kwam niet meer terug. Daar stonden we, mijn tante, twee nichten en ik. Dat het niet de VS was, dat vermoedden we vanwege de vluchtduur.

Mensen zeiden ons dat we in België waren. 'België, dat ligt in Europa, denk ik', ik hoor het mijn tante nog vertwijfeld zeggen. Vandaar ging het naar het Klein Kasteeltje, mijn eerste thuis in België.

Het geweld in Somalië was toen zo bekend, dat we meteen werden erkend als politieke vluchtelingen. We mochten in België blijven. Normaal moet je dan meteen de hort op, en met het geld van het OCMW je leven uitbouwen. Maar de mensen van het Klein Kasteeltje waren zo vriendelijk om ons nog even onderdak te geven en wegwijs te maken. Het was eind augustus, mijn nichten en ik zijn toen meteen naar school gegaan. Heel erg déjà vu: alwéér een nieuw land, nieuwe mensen, nieuwe taal, nieuwe leerkrachten. Alleen was iedereen nu blank. We waren gewoon om snel een taal te leren, ook het Nederlands ging vlot.

Drie maanden zijn we in het Klein Kasteeltje gebleven. Hoe vriendelijk mensen er ook waren, die maanden kwamen hard aan voor de zestienjarige die ik was. In Mogadishu hadden we best wel een bevoorrecht leven. Mijn moeder was zakenvrouw, reisde veel door Afrika en het Midden-Oosten. Mijn vader was professor, hij doceerde aardrijkskunde en geschiedenis aan de universiteit. We hadden huishoudhulp. Ook al voedde mijn moeder ons streng op, het was een comfortabel bestaan. Om dan als tiener, op het toppunt van je preutsheid en je ijdelheid, in groep te moeten douchen. En outfits te zoeken uit stapels afgedankte kleren. Het is knokken voor je eigenwaarde. Maar het zou onkies zijn daarover te klagen. Ik was en ben te dankbaar.

Hogeschool zou moeilijk worden, zeiden een lievelingsleerkracht en de schoolarts me in dat laatste jaar middelbaar. Vanwege mijn oogziekte. Ik heb, wat officieel heet: glasvochtloslating. Dat kan op de duur leiden tot blindheid. Ik word er nauwgezet voor opgevolgd. Hoe meer ik lees, schrijf en naar een computerscherm staar, hoe sneller mijn ogen achteruit gaan. Ik dacht dat het een smoes was. Om maar niet te hoeven zeggen dat ik met mijn voorgeschiedenis geen hogeschool aankon. Maar, zo bleek achteraf: ze spraken de waarheid. Het heeft me hoe dan ook strijdlustig gemaakt om 'het' toch te maken. Alsof een diploma het bewijs is dat je slim bent. Het bewijst alleen maar dat je wel zo slim was om een diploma te halen. Meer niet. Je leven bewijst de rest.

'Hoe kun je me nu vertrouwen?' Mijn leraar was bijna kwaad toen hij het me vroeg. Ik was nog maar net in het land en hij had me meegenomen naar een familie bij wie ik mocht babysitten: ideaal om Nederlands te leren. Die familie woonde ergens op het platteland en onderweg stopten we om iets te drinken. In dat cafézaten alleen blanke mannen. Die keken zich de ogen uit naar die man met dat jonge gitzwarte meisje. 'Ben je niet bang?', vroeg mijn leraar. 'Nee', zei ik. 'Want ik vertrouw je.' 'Hoe kun je me nu vertrouwen, je kent me niet', vroeg hij. 'Nee', antwoordde ik. 'Maar je bent een leraar.' Ik was natuurlijk wel bang, maar ik wou niet dat hij dat zag. Het is iets wat je als vluchteling snel leert: laat je zien dat je bang bent, dan ben je een vogel voor de kat. Bovendien was vertrouwen toen een overlevingsmechanisme. Ik had geen land meer, geen taal, amper een identiteit, ik had niks. Dan moet je wel durven te vertrouwen. Uiteraard neem je alleen berekende risico's, maar je kunt niet anders. En dat vertrouwen toen, in die man en in die familie, is wat me op de rails heeft gezet. Zij zijn 'mijn Belgische familie' geworden. Ik zie ze innig graag.

Op mijn drieëntwintigste ben ik mijn familie gaan zoeken.

Ik vond ze, in Hergesa. Mijn vader herkende me niet. 'Ben jij Ayan? Zeker?' Het was een blij weerzien, het was ook een triest weerzien. Je voelt alle verloren jaren, je voelt de vervreemding. En vooral: ik zag hoe ellendig Somalië was. Mijn geboorteland ligt me nog altijd gevoelig. Het geraakt er maar niet bovenop. De wereld lijkt het te hebben opgegeven. Het komt alleen nog in het nieuws met piraten. Of als het over vrouwenbesnijdenis gaat, waar Ayaan Hirsi Ali en Waris Dirie als slachtoffers de aandacht op hebben gevestigd. Ik ben er zelf, gelukkig, aan ontsnapt. Mijn ouders wilden het niet. Van sommige vrouwen is de vagina dichtgenaaid, of de clitoris volledig verwijderd. Het is een vreselijke traditie, die nu pas mondjesmaat aan het uitdoven is.

Hoe ik hier op het kabinet belandde? Mijn beste vriend had mijn cv doorgegeven aan de Brusselse minister Brigitte Grouwels, die het op haar beurt doorstuurde naar Yves Leterme. Ze belden me: of ik die dag nog kon langsgaan. Ik wist pas met wie ik gesproken had toen ik zijn kantoor buiten stapte en het op de deur zag staan: Vlaams Minister-President. En snel daarna: premier. Mijn God! Nu volg ik de politiek nauwgezet, ik mis geen enkele De Zevende Dag. Wat ik vind van de net verstrengde criteria om Belg te worden? De taal spreken, je integreren: het lijkt me maar logisch dat je zo de gastvrijheid beloont die je kreeg. Al betekent dat niet dat je je eigen cultuur in de vuilbak moet kieperen. Ik snap niet dat die twee voor veel mensen zo moeilijk lijken samen te gaan.

Ik ben vorig jaar getrouwd met een Belg. Hij heeft me al veel over de katholieke godsdienst geleerd, ik hem over de islam. Je kunt veel opsteken van andere godsdiensten. Je geloof mag je niet blind maken. Daar is het te schoon voor. Maar waarin je ook gelooft, geloof diep. Dat was altijd mijn geheim. Een onverwoestbaar geloof. Dat morgen er aan komt. Dat je áltijd opnieuw kunt beginnen. Wie dat heeft begrepen, krijg je niet meer klein. Uiteindelijk is het dat wat je als asielzoeker maar vraagt: een begin.

De Standaard, 2011.01.22, Guinevere Claeys

UP

Jordaanse opgepakt op Brussels Airport op verdenking van mensensmokkel

De federale gerechtelijke politie heeft gisterenvoormiddag op Brussels Airport een 45-jarige Jordaanse vrouw opgepakt op verdenking van mensensmokkel. Dat meldt het Brusselse parket. De vrouw was vergezeld van twee meerderjarige landgenoten wiens papieren niet in orde leken.

Omdat de twee de aanwijzingen van de vrouw leken af te wachten en op te volgen, vermoedde dat politie dat het om mensensmokkel ging. Het drietal werd opgepakt en de 45-jarige vrouw werd ter beschikking gesteld van het Brusselse parket. Dat heeft haar aanhouding gevorderd. (belga/lb)

De Morgen, 2011.01.23

UP

Gevangen in de klauwen van bange ouders

In de Turkse gemeenschap wordt te veel geleefd naar de heersende lijnen.

Ik wist niet wat ik moest denken van het manifest van Turkse professionals over de zorgwekkende toestand van Turkse jongeren in Nederland. Alhoewel die toestand niet nieuw is, is het feit dat het wordt aangekaart door de leden van de Turkse gemeenschap bemoedigend.

Inderdaad is het zo dat de jongeren tegenwoordig minder goed geïntegreerd zijn dan het geval is met mijn generatie. Ik zie het bij mijn broertje over wie ik vaak heb geschreven. Na de aanslag op de Twin Towers veranderde het klimaat en zou je kunnen stellen dat moslimjongeren zich gevangen voelen in een clichébeeld waar ze maar niet los van komen.

Maar laten we eerlijk zijn: het integreren in Nederland is vele decennia subtiel ontmoedigd door angstige ouders. Ik ben opgevoed met de code dat elke vorm van vernederlandsing een vorm van falen was. Erger nog: het betekende een gebrek aan loyaliteit (en dus liefde) aan je ouders en je 'wortels'. 'Kunnen ze geen Turks?' wordt mij vaak over mijn kinderen gevraagd door Turken die ik niet of nauwelijks ken. 'Wil je niet dat ze hun moedertaal kennen? Wat zonde.'

Geschokt

Laatst nog had ik een gesprek met een mevrouw die geschokt was dat ik op deze aarde begraven wilde worden. Mijn verweer dat mijn kinderen hier wonen en dus mijn lijk ook hier mag blijven – 'dan kunnen ze nog eens op bezoek als ze willen' – maakte geen indruk. Wat overeind bleef, was dat ik deze aarde verkoos boven het vaderland. Het is geen westerlingenhaat, maar simpelweg angst voor verlies van identiteit. Angst om te verdwijnen.

Ik denk dat ik nog een milde vorm van ontmoediging heb meegemaakt. Mijn ouders waren lang in de veronderstelling dat ze zouden terugkeren en hadden geen angst dat ze me zouden verliezen aan Nederland. De generatie na mij is stilzwijgend akkoord gegaan met een pact: we blijven, maar we vertrouwen erop dat je ons niet teleurstelt. De jongeren zijn meer bezig geweest met het geruststellen van hun ouders dan met het bouwen van een toekomst.

De meesten praten niet met hun ouders. Omdat ook daar weer de machtsstructuren gelden. Een Turks kind hoort niet mondig te zijn en al helemaal niet in alle vrijheid zijn eigen pad te bepalen.

Afwijkend

Het probleem is juist dat er in de Turkse gemeenschap te veel wordt geleefd naar heersende lijnen, en dat niemand zich afwijkend mag ontwikkelen. De autoriteit die ouders hebben, is ongelooflijk sterk. Daar tegenin gaan, vereist moed omdat er een reëel risico bestaat dat je mensen van wie je houdt en wier goedkeuring en liefde je nodig hebt zult kwetsen en misschien zelfs kwijt zult raken. De impact hiervan kunnen we ons niet voorstellen als mensen uit een individualistische maatschappij als de Nederlandse.

Wij halen onze schouders op: dan ben je toch alleen? Maar dan leef je wel naar je eigen waarheid, en dat is wat telt. Als je bent opgevoed vanuit een wij-identiteit waaraan alles ondergeschikt is en zelfs het eigen ik in dienst staat van het wij, is die beweging heel moeilijk te maken.

Het verwarrende is ook dat elke verandering die kinderen teweegbrengen grote gevolgen heeft. Het dwingt hun ouders te veranderen en een sprong te maken, iets waar die ouders nooit de verantwoordelijkheid voor hebben willen nemen. Het is pijnlijk en genant als je als kind de koevoet blijkt te zijn voor de verandering waar je vader en moeder niet aan wilden en waar ze misschien ook kapot aan gaan. In het manifest worden professionals opgeroepen om deze jongeren te begeleiden en perspectief te bieden.

Integratie

Ook de overheid wordt aangesproken. 'Integratiebeleid is voorlopig nog geen overbodige luxe', staat er. Maar hoe goed een integratie beleid ook is, het kan pas echt wortel schieten als er een bodem is.

Die bodem bestaat uit een bewustzijn dat nu ontbreekt. Waarom zijn we hier ook alweer? Wat is het plan voor de toekomst? Wat komen we onderweg tegen? Wat gaan we daaraan doen? Misschien kunnen de mannen van het manifest een tournee door Nederland maken, waarbij ze vanuit hun expertise ouders inlichten over de pijn van hun kinderen, het vernietigende effect van afknippen van vleugels en het belang van het loslaten van hun kroost. Als we in alle vrijheid het beestje bij de naam durven noemen, doe ik graag mee.

de Volkskrant, 2011.01.24, Nazmiye Oral

UP

"Kinderen zonder papieren moeten bij voetbalclub kunnen aansluiten"

André Antoine (cdH), minister van Sport van de Franse Gemeenschap, wil dat de kinderen van mensen zonder papieren die in ons land verblijven kunnen aansluiten bij een voetbalclub. Het reglement van de wereldvoetbalbond FIFA laat dit niet toe, maar Antoine wil dat verbod met een decreetwijziging omzeilen.

De FIFA legt op dat de leden van voetbalclubs bepaalde documenten kunnen voorleggen. De Franse Gemeenschap heeft een afwijking hierop gevraagd en gekregen. Maar sportminister Antoine wil meer zekerheid. Hij wil dat elk kind bij een voetbalclub van de Franse gemeenschap kan aansluiten, ongeacht of diens ouders papieren hebben of niet. De cdH-minister wil dat recht inschrijven in het sportdecreet van de Franse Gemeenschap, zei hij in het Franse Gemeenschapsparlement. (belga/sps)

De Morgen, 2011.01.24

UP

Man zonder papieren overmeesterd in Middelkerke

Op de parking aan het tankstation langs de E40 in Mannekensvere (Middelkerke) werd vanmorgen een illegaal in ons land verblijvende man overmeesterd en opgepakt. Dat bevestigt de wegpolitie van Jabbeke.

Lege bierblikjes

De persoon zonder wettelijke verblijfsvergunning was in Duinkerke in een vrachtwagen geklommen met de bedoeling om in Groot-Brittannië te geraken. De vrachtwagen reed echter de verkeerde kant uit. Toen de man tot dat besef kwam, maakte hij een scheur in het zeil van de vrachtwagen. Daarna smeed hij lege bierblikjes, waarmee de vrachtwagen geladen was, naar buiten om de aandacht te trekken.

Teken gedaan

Verschillende bestuurders op de E40 deden teken naar de vrachtwagenchauffeur en maanden hem aan op te stoppen. Op de parking in Mannekensvere zette de Hongaarse chauffeur zich aan de kant. Toen hij zijn oplegger openmaakte, wou de illegaal wegluchten. Samen met een andere chauffeur kon hij overmeesterd worden. De politie kwam hem ophalen. (belga/svm)

De Morgen, 2011.01.24

UP

Noorwegen stuurt 'vrouw van het jaar' het land uit

Kort nadat zij tot 'Noorse (vrouw) van het jaar' werd verkozen, is de 25-jarige Maria Amelie vandaag als zogenaamde illegale immigrante naar haar geboorteland Rusland uitgewezen. De Russische verbleef zeven jaar zonder papieren in het Scandinavische land.

Haar lot beroert al een week de binnenlandse politiek. Mogelijk kan de in Noorwegen alom bekende vrouw binnenkort reeds terugkeren. Onder druk van talrijke demonstraties kondigde de regering van premier Jens Stoltenberg vorig weekend 'speciale maatregelen' aan.

Integratie

In december was de Russische door het tijdschrift Ny Tid nog tot 'Noorse van het Jaar' verkozen wegens haar uitmuntende inspanningen voor de integratie. Maria Amelie heet eigenlijk Nadina Salamova. Zij zag het levenslicht in Noord-Ossetië en was in 2002 met haar ouders naar Noorwegen gevlucht na dreigementen van de plaatselijke maffia.

Bestseller

De jonge vrouw studeerde, hoewel de asielaanvraag van haar ouders was geweigerd, af aan de universiteit van Trondheim. Vorig jaar schreef zij een bestseller over het gezinsleven van 'papierloze vluchtelingen'. (belga/ep)

De Morgen, 2011.01.24

[UP](#)

Vlaamse gastouders verzetten zich tegen uitwijzing naar Roemenië

Roemeens weeshuis dreigt voor drie zusjes

EVERGEM/NEVELE - Drie Roemeense zusjes van vier, zeven en tien dreigen ons land te moeten verlaten. Hun Oost-Vlaamse gastouders willen koste wat het kost vermijden dat ze in een weeshuis belanden. Vreemdelingenzaken spreekt van een 'juridische impasse', maar een uitwijzing is nog niet voor morgen.

Woensdag is het zover. Dan worden de zusjes B. (4), A. (7) en C. (10) uitgewezen, beweren de twee gastgezinnen uit Evergem en Nevele waar de drie meisjes nu al meer dan een jaar opgevangen worden.

De moeder van de kinderen, die nog in Roemenië woont, heeft laten weten dat ze niet voor de kinderen kan zorgen. En de vader van de meisjes verblijft in de gevangenis van Gent. Hij werd in oktober veroordeeld tot twee jaar effectieve celstraf voor het seksuele misbruik van zijn kinderen. Bovendien had hij pornografische beelden van de peuters op zijn gsm staan, net als een foto van zijn pasgeboren dochter in een pornografische pose. Vanaf februari kan hij voorwaardelijk vrij komen.

'Maar tijdens het onderzoek is gebleken dat niet alleen de vader, maar ook andere mannen zich aan de kindjes hebben vergrepen', zegt Johan Van hove (SP.A), de schepen van Sociale Zaken in Evergem die zich ook bekommert om het lot van de meisjes. 'Het kan toch niet dat wij de meisjes opnieuw in de klauwen drijven van mensen met slechte bedoelingen? In het beste geval komen ze terecht in een Roemeens weeshuis. Maar de reputatie van die instellingen is bedenkelijk.'

Kind verkopen

De gastouders maken zich dan ook ernstige zorgen over de kinderen. Maar ze benadrukken dat ze de kinderen niet opeisen. 'Ze mogen even goed in een pleeggezin worden ondergebracht, wij zijn vooral bekommerd om hun toekomst. De vader is niet te vertrouwen', zeggen ze. 'Nog voor zijn veroordeling heeft hij voorgesteld dat wij B. zouden kopen voor 34.000 euro. We waren verontwaardigd. En op het einde van het gesprek dreigde hij ermee zijn kind voor een paar duizend euro te slijten aan een andere familie.'

De twee jongste kinderen verblijven intussen in een centrum voor kinderzorg in Zottegem. Het oudste is nog bij het gezin in Nevele. 'In de instelling zijn de meisjes beter beschermd tegen hun vader', zegt een gastouder. 'En vrijdag heeft onze advocate nog een verzoek gestuurd naar Vreemdelingenzaken om de repatriëring uit te stellen.'

Adoptie onmogelijk

Bij de dienst Vreemdelingenzaken onderstrepen ze echter dat het zo'n vaart niet zal lopen. 'We beseffen dat de gastouders het beste voor hebben met de kinderen, maar de Roemeense ouders hebben de rechtelijke macht over hun kinderen', zegt woordvoerder Freddy Roosemont. 'Een formele adoptie is onmogelijk. We moeten ook rekening houden met de wetgeving in Roemenië.'

Roosemont zegt dat zijn dienst wel een 'bevel tot terugbrenging' heeft afgeleverd. 'We kunnen hun geen verblijfstitel geven, en een bevel tot overbrenging komt overeen met een bevel om het grondgebied te verlaten bij volwassenen. Dit is het beste alternatief', zegt hij.

Maar de vrees dat de meisjes woensdag naar Roemenië gebracht worden, is ongegrond volgens Roosemont. 'Het bevel loopt weliswaar af, maar kan altijd verlengd worden. En een gedwongen uitwijzing is niet aan de orde aangezien de meisjes minderjarig zijn en we rekening houden met de ingewikkelde situatie', zegt Roosemont. 'Hoelang de procedure nog kan aanslepen? Een jaar of mogelijk nog langer.'

Het Nieuwsblad, 2011.01.24, Ivo Meulemans en Ivan Vanhove

[UP](#)

